

Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie

BIULETYN

informacyjny

Pierwsze posiedzenie Konwentu Uniwersytetu Rolniczego
im. Hugona Kołłątaja w Krakowie w kadencji 2016 – 2020

s. 18-19

4.2017 nr 2(105) ISSN 1899-7775

Pierwsze posiedzenie Konwentu Uniwersytetu Rolniczego w kadencji 2016-2020

Dzień Otwarty na Uniwersytecie Rolniczym od lat przyciąga rzesze młodych ludzi. Wielu z nich to nasi przyszli studenci

Redakcja:
Szymon Sikorski – redaktor naczelny
Izabella Majewska
Monika Marszałik
Paulina Czuryłowska
Jacek Okarmus

Adres Redakcji:
Biuro Promocji i Informacji
Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie
al. Mickiewicza 21
31-120 Kraków
tel. (+48) 12 662 41 95
tel. (+48) 12 662 43 96
e-mail: s.sikorski@ur.krakow.pl
e-mail: promocja@ur.krakow.pl

Wydawca:
Uniwersytet Rolniczy
im. Hugona Kollątaja w Krakowie
Wydano za zgodą Rektora UR

Fotografie:
Gabriel Wojcieszek, Adam Mróz

**Projekt okładki,
opracowanie graficzne:**
Paulina Czuryłowska
zdjęcie: Fotolia

Redakcja zastrzega sobie prawo
do dokonywania skrótów i zmian
redakcyjnych w nadesłanych tekstach.

ISSN: 1899 - 7775
Nakład: 1000 egz.
Biuletyn Informacyjny
Uniwersytetu Rolniczego
im. Hugona Kollątaja w Krakowie
dostępny jest w wersji elektronicznej
na stronie internetowej uczelni
www.ur.krakow.pl

Skład, łamanie, druk:
Drukarnia DRUKMAR
ul. Rzemieślnicza 10
32-080 Zabierzów

z życia Uczelni

Relacja z obrad Senatu 4

nauka i współpraca międzynarodowa

Z działalności stowarzyszenia Eko-Socjalne Forum Polski 6

Dwudziesta rocznica utworzenia Towarzystwa Rozwoju Obszarów Wiejskich 7

Za funduszami inwestycyjnymi stoją ludzie: mądrzy, życzliwi i otwarci – spotkanie
z BRIdge Alfą na Uniwersytecie Rolniczym 8

Rys historyczny Szkoły Zimowej Hodowców Bydła. Podsumowanie 25 lat działalności..... 11

współpraca z gospodarką

Pierwsze posiedzenie Konwentu UR w kadencji 2016–2020 18

XX Małopolska Giełda Agroturystyczna i VI Targi Ogrodnicze..... 20

konferencje

VII Spotkanie Hodowców bydła mlecznego Małopolski 21

Ogólnopolskie seminarium dla nauczycieli szkół rolniczych 23

nie tylko nauka

VI Międzywydziałowe Mistrzostwa UR w Narciarstwie Alpejskim i Snowboardzie 24

Drużynowe Mistrzostwa Związku Uczelni „InnoTechKraK” w Narciarstwie Alpejskim... 25

Pierwszy dzień wiosny na Uniwersytecie Rolniczym 26

Senior hodowców polskiego bydła czerwonego mgr inż. Jan Bujwid-Budywid (1899–1984)
– człowiek szlachetny, mocny i twórczy..... 28

kultura/studenci

VIII Międzyuczelniany Przegląd Kabaretów Studenckich „KLAMKA 2017” 30

Informacja z przebiegu obrad Senatu UR.

Posiedzenie w dniu 31 marca 2017 r.

Rektor poinformował, że w okresie od ostatniego posiedzenia Senatu zmarła pani **Helena Tarko** – pracownik techniczny Katedry Ochrony Roślin Wydziału Biotechnologii i Ogrodnictwa. Zebrani uczcili jej pamięć chwilą ciszy.

Senat pozytywnie zaopiniował ponowne zatrudnienie **dr. hab. inż. Zbigniewa Bonczara, prof. UR**, na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Zakładzie Zoologii Środowiskowej Instytutu Nauk o Zwierzętach na Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt.

Senat przyjął zmianę składu Rady Uniwersyteckiego Centrum Medycyny Weterynaryjnej UJ-UR na kadencję 2016–2020.

Senat pozytywnie zaopiniował:

- powołanie kierunku studiów pn. **transport i logistyka**, określenie planowanych efektów kształcenia dla studiów I stopnia o profilu ogólnoakademickim od roku akademickiego 2017/2018 oraz powierzenie prowadzenia studiów Wydziałowi Inżynierii Produkcji i Energetyki Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie;
- wytyczne do opracowania programów i planów studiów wyższych prowadzonych na Uniwersytecie Rolniczym im. Hugona Kołłątaja w Krakowie od roku akademickiego 2017/2018.

Senat zatwierdził:

- Regulamin studiów Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie;
- Regulamin organizacyjny CTT;
- zmiany w Statucie Uczelni;
- sprawozdanie z działalności Biblioteki Głównej Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie za 2016 r.;
- plan zadań inwestycyjnych na lata 2017–2020;
- plan remontów na rok 2017 finansowany z dotacji dydaktycznej i funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów.

Senat przyjął raport w sprawie funkcjonowania Uczelnianego Systemu Jakości Kształcenia.

Senat zalecił, aby Rektor jako pracodawca nauczycieli akademickich zatrudnionych w Uczelni wdrożył w polityce kadrowej zasady interpretacji art. 120 Ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (t. jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 1842 z późn. zm), wynikające z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2017 r. wydanego do sygnatury II PK 342/15.

Posiedzenie w dniu 28 kwietnia 2017 r.

Rektor poinformował, że w okresie od ostatniego posiedzenia Senatu zmarli:

- **pani Stanisława Chmiel** – emerytowany pracownik Stacji Doświadczalnej Zakładu Szczegółowej Uprawy Roślin w Prusach;
- **pan Andrzej Surówka** – emerytowany pracownik techniczny UR.

Zebrani uczcili ich pamięć chwilą ciszy.

Rektor poinformował, że:

- nastąpiła zmiana przedstawicieli studentów do Senatu UR – za **panią Katarzynę Petko** (WTŻ) powołana została **pani Patrycja Babiarczyk** (WIŚiG);
- wpłynęły podziękowania od **pana Stanisława Gogacza**, Senatora Rzeczypospolitej Polskiej, dla NSZZ „Solidarność” za wspólne przeprowadzenie kolejnej, XVII edycji Akcji Polacy – Rodakom;
- wielkim sukcesem zakończyły się rozgrywane w Zakopanem Drużynowe Mistrzostwa Związku Uczelni „InnoTechKraK” w Narciarstwie Alpejskim. W rywalizacji uczestniczyły reprezentacje Akademii Górniczo-Hutniczej, Politechniki Krakowskiej i Uniwersytetu Rolniczego składające się z czterech zawodników. Drużyna UR reprezentowana przez pracowników: **mgr. Wojciecha Dyrka** i **mgr. Józefa Brzuchacza** oraz studentów: **Martę de Doliwa-Zielińską** (UCMW) i **Michała Basiurę** (WL) zdobyła dwa złote medale i okazała puchary ufundowane przez Prezydenta Miasta Krakowa. Opiekunem drużyny z ramienia Studium Wychowania Fizycznego UR była **mgr Małgorzata Michalska**;
- 13 kwietnia 2017 r. na Uniwersytecie Warszawskim, w pałacu Tyszkiewiczów, odbyła się uroczystość wręczenia certyfikatów akredytacyjnych przyznanych w II edycji Ogólnopolskiego Programu Akredytacyjnego „Studia z Przyszłością”, organizowanego wspólnie przez Fundację Rozwoju Edukacji i Szkolnictwa Wyższego oraz Agencję PRC. Studia podyplomowe „edukacja przyrodniczo-leśna” po raz kolejny uzyskały certyfikat „Studia z Przyszłością 2017”. Ponadto zostały wyróżnione certyfikatem nadzwyczajnym „Laur Innowacji” przyznawanym tym spośród certyfikowanych kierunków, które – w opinii Komisji Ekspertkiej – wdrożyły najbardziej innowacyjne i unikalne rozwiązania z zakresu bazy materialnej i technologii wspierających proces dydaktyczny.

Senat, na wniosek Rady Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt, nadał tytuł doktora honoris causa Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja **prof. Arieh Gertlerowi** z Uniwersytetu Hebrajskiego w Jerozolimie.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek w sprawie:

- zatrudnienia **prof. dr. hab. Tadeusza Zająca** na stanowisku profesora zwyczajnego w Instytucie Produkcji Roślinnej w Zakładzie Szczegółowej Uprawy Roślin;
- akceptacji kandydatury **prof. Jánosa Tózséra** z Uniwersytetu Świętego Stefana (Szent István Egyetem) w Gödöllő do nadania tytułu doktora honoris causa Politechniki Częstochowskiej oraz w sprawie powołania **prof. dr. hab. inż. Janusza Żmiji** do przygotowania oceny dorobku kandydata;
- akceptacji kandydatury **prof. dr. hab. inż. Stanisława Kalembasa** z Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach do nadania tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy oraz w sprawie powołania **prof. dr. hab. inż. Floriana Gambusia** do przygotowania oceny dorobku kandydata.

Senat przyjął zmianę przedstawicieli studentów w składzie Senackiej Komisji ds. Nauczania w kadencji 2016–2020.

Senat zatwierdził:

- regulamin studiów doktoranckich;
- sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego za 2016 r.

Senat ustalił:

- wytyczne do opracowania programów i planów studiów doktoranckich prowadzonych na Uniwersytecie Rolniczym im. Hugona Kołłątaja w Krakowie od roku akademickiego 2017/2018 – warunki i tryb rekrutacji na studia doktoranckie w roku akademickim 2017/2018.

Senat zmienił uchwały:

- nr 28/2016 w sprawie ustalenia warunków i trybu rekrutacji na studia I i II stopnia oraz jednolite studia magisterskie (stacjonarne i niestacjonarne) w roku akademickim 2017/2018;
- nr 14/2017 w sprawie ustalenia wytycznych do opracowania planów i programów studiów wyższych prowadzonych na Uniwersytecie Rolniczym im. Hugona Kołłątaja w Krakowie od roku akademickiego 2017/2018.

Senat przyjął analizę funkcjonowania Uczelnianego Systemu Jakości Kształcenia w 2015 roku.

Oryginały protokołów wraz z załącznikami znajdują się w Sekretariacie Rektora Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie.

Z działalności stowarzyszenia Eko-Socjalne Forum Polski

EKO-SOCJALNE
FORUM POLSKI

Za nami już ponad dwa lata funkcjonowania afiliowanego przy Uniwersytecie Rolniczym w Krakowie stowarzyszenia Eko-Socjalne Forum Polski (ESFP), które swoją działalność rozpoczęło 14 kwietnia 2015 r. Realizując swoje cele statutowe, ESFP wraz z Europejskim Centrum Badawczym Drobnych Gospodarstw

Rolnych współorganizuje w 2017 r. kolejną już konferencję naukową, tym razem dotyczącą problematyki innowacyjności i rozwoju rolnictwa na obszarach wiejskich podlegających procesom urbanizacyjnym.

Najważniejszym przedsięwzięciem podjętym w 2016 oraz 2017 roku było jednak nawiązanie współpracy z Centrum

für Soziale Innovation GmbH (Austria) oraz złożenie wraz z Ecosocial Forum Europe wniosku aplikacyjnego w ramach Programu Horyzont 2020. Projekt dotyczy zwiększania świadomości obywateli Europy w zakresie bioekonomii („*Boosting European citizens knowledge and awareness of bioeconomy research and innovation*”). Rola ESFP w projekcie będzie się sprowadzać do prowadzenia akcji edukacyjnych oraz współpracy z pozostałymi partnerami w przygotowaniu materiałów szkoleniowych. Z niecierpliwością czekamy na rozstrzygnięcie pierwszego etapu konkursu.

W ramach współpracy z europejską centralą – Ecosocial Forum Europe **dr hab. inż. Jacek M. Pijanowski** – prezes ESFP wziął udział w uroczystości Jubileuszu 30-lecia Rolniczej Polityki Ekosocjalnej w Wiedniu na zaproszenie **André Rupprechtera** – federalnego ministra rolnictwa, leśnictwa, środowiska i gospodarki wodnej. W jubileuszu udział wzięły najwyższe władze państwowe Austrii oraz wszyscy żyjący byli ministrowie rolnictwa Austrii. Zaproszenie to uważamy za dowód uznania i szacunku. **Doktor Pijanowski** wziął też udział w kongresie zorganizowanym przez Forum Ekosocjalne Europy we współpracy z resortem rolnictwa oraz Austriackim Instytutem Kształcenia dla Wsi, poświęconym polityce rolnej i rozwojowi obszarów wiejskich (dr hab. Jacek M. Pijanowski jest też członkiem Zarządu Forum Ekosocjalnego Europy).

Opracowanie:

dr inż. Wojciech Sroka – sekretarz ESFP

Zdjęcie: Roswitha Beranek

Pamiątkowe zdjęcie uczestników spotkania; od lewej: Elisabeth Köstinger – prezydent Forum Ekosocjalnego Europy, dr hab. Jacek M. Pijanowski, Hans Mayrhofer – sekretarz generalny Forum Ekosocjalnego Europy

Dwudziesta rocznica utworzenia Towarzystwa Rozwoju Obszarów Wiejskich

W tym roku jubileusz 20-lecia obchodzą afiliowane przy Wydziale Inżynierii Środowiska i Geodezji UR Towarzystwo Rozwoju Obszarów Wiejskich (TROW), które – początkowo pod nazwą Towarzystwo Naukowe Urządzenia i Rozwoju Obszarów Wiejskich – rozpoczęło swoją działalność w 1997 r. w celu koordynacji działalności naukowej, praktycznej i edukacyjnej w zakresie rozwoju obszarów wiejskich w Polsce. Towarzystwo powołane zostało do życia przez 33 członków-założycieli z siedmiu polskich uczelni i dwu instytucji rządowych. Na pierwszego prezesa wybrany został **prof. dr hab. inż. Ryszard Cyerman** z Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie. Członkowie-założyciele za cel główny postawili sobie upowszechnianie

wiedzy oraz wymianę doświadczeń pomiędzy ośrodkami naukowymi w Polsce. W kolejnych latach liczba członków wzrosła – do TROW wstępowały przedstawiciele kolejnych ośrodków naukowych oraz instytucji, w tym urzędów wojewódzkich oraz biur geodezji i terenów rolnych.

W czerwcu 2009 r. na prezesa TROW wybrany został **dr inż. Jacek M. Pijanowski** – pracownik Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie oraz Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego. Siedzibą towarzystwa stał się wówczas Uniwersytet Rolniczy w Krakowie. Pierwsza uchwała nowego zarządu towarzystwa dotyczyła listu otwartego do marszałków województw i instytucji centralnych przecistawiającej się planowanej likwidacji biur geodezji

i terenów rolnych oraz uzasadniający potrzebę nie tylko ich utrzymania, ale i zwiększenia ich liczby.

TROW zaangażowało się w intensywną popularyzację zagadnień związanych z kompleksowym urządzeniem (zintegrowanym/zrównoważonym rozwojem) obszarów wiejskich w ramach licznych ogólnopolskich konferencji, seminariów, szkoleń oraz spotkań roboczych. Istotne były w tym kontekście cykliczne wydarzenia, w tym głównie: ogólnopolskie konferencje „Nowe tendencje w teorii i praktyce zarządzania obszarów wiejskich” oraz międzynarodowe konferencje organizowane przez województwo małopolskie dotyczące rozwoju obszarów wiejskich.

W 2011 r. zarząd TROW podjął uchwałę o powołaniu oddziałów terenowych, które obecnie znajdują się w Lublinie, Olsztynie, Rzeszowie, Warszawie oraz Wrocławiu. Wpisując się w europejskie tendencje umiędzynarodowienia wymiany naukowej w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, TROW zainicjowało w 2012 r. stworzenie czasopisma naukowego „Geomatics, Landmanagement and Landscape” („GLL”). Do komitetu naukowego zaproszono liczne grono profesorów z kraju i zagranicy. Czasopismo „GLL” aspiruje obecnie do miana jednego z najważniejszych branżowych czasopism naukowych Europy Centralnej.

W ostatnich latach zarząd towarzystwa zaangażował się szczególnie we wprowadzenie w Polsce paradygmatu kompleksowego kształtowania obszarów wiejskich. W tej sprawie w 2016 i 2017 r. doszło do kilku spotkań z ministrem rolnictwa i rozwoju wsi – panem Krzysztofem Jurgielem.

Dr inż. Barbara Prus – sekretarz TROW

Od lewej: dr hab. Stanisław Sorys – wicemarszałek województwa małopolskiego, Krzysztof Jurgiel – minister rolnictwa i rozwoju wsi, dr hab. inż. Jacek M. Pijanowski – prezes TROW, prof. dr hab. Franciszek Woch – wiceprezes TROW; fot. sekretariat MRiRW

Za funduszami inwestycyjnymi stoją ludzie, mądrzy, życzliwi i otwarci – spotkanie z BRIDGE Alfą na Uniwersytecie Rolniczym

Kraków, 2 marca 2017 r.

„Fundusz inwestycyjny” – za Wikipedią – to „forma wspólnego inwestowania polegająca na zbiorowym lokowaniu środków pieniężnych wpłaconych przez uczestników funduszu. Uczestnikami mogą być zarówno osoby indywidualne (osoby fizyczne), jak i osoby prawne (np. przedsiębiorstwa, miasta, gminy) oraz podmioty i jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej”.

Centrum Transferu Technologii Uniwersytetu Rolniczego 2 marca 2017 r. zorganizowało spotkanie pracowników naukowych z przedstawicielami funduszu inwestycyjnego BRIDGE Alfa by YouNick Mint. Odbyło się ono w budynku Wydziału Leśnego, w sali należącej do kompleksu pomieszczeń Centrum Kongresowego. W spotkaniu mogli wziąć udział wszyscy zainteresowani ze społeczności akademickiej UR, a także spoza niej. I faktycznie – wśród 25 zgłoszeń był także naukowiec zawodowo związany z Akademią Górniczo-Hutniczą. Dobrym znakiem jest także coraz większe zainteresowanie pań tematyką z tego zakresu. Fundusze inwestycyjne stereotypowo kojarzone są przede wszystkim z mężczyznami (posługującymi się hermetycznym językiem), zaczynają być coraz bardziej interesujące i dostępne także dla kobiet – panie stanowiły 50 proc. obecnych na spotkaniu.

Co to jest fundusz inwestycyjny BRIDGE Alfa by YouNick Mint? Żeby odpowiedzieć na to pytanie, należy odnieść się do znanego wszystkim Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. BRIDGE to program krajowy, którego operatorem jest właśnie NCBiR. Program ten ma na celu wspieranie komercjalizacji wyników badań naukowych lub

prac rozwojowych i innych form ich transferu do gospodarki oraz pobudzanie inwestowania przez przedsiębiorców w działalność badawczo-rozwojową.

Wicepremier Jarosław Gowin, minister nauki i szkolnictwa wyższego, komentując program wyjaśnia, że „należy odchodzić od instrumentów typowo dotacyjnych w dziedzinie finansowania innowacji. Zaangażowanie podmiotów prywatnych na zasadach współinwestycji zwiększa ilość środków finansowych wspierających badania i innowacje oraz uzupełnia system oceny projektów kompetencjami ekspertów rynku finansowego. To właśnie jest idea, na której bazuje system BRIDGE Alfa. Fundusze inwestycyjne wczesnego rozwoju seed i VC

wyszukają najbardziej innowacyjne startupy na rynku i pomogą je rozwijać”.

20 października 2016 r. NCBiR ogłosiło listę zwycięskich projektów już drugiego konkursu w ramach programu BRIDGE – BRIDGE Alfa. Z nadesłanych 90 zgłoszeń tylko 19 funduszy inwestycyjnych dostało dofinansowanie dla swojego projektu – to WEHIKUŁY INWESTYCYJNE, tzw. Alfę, które przy finansowym wsparciu NCBiR pomogą skomercjalizować najbardziej innowacyjne pomysły we wczesnej fazie rozwoju. Funduszem Alfą mogli zostać prywatni inwestorzy spełniający kryteria mikro lub małych przedsiębiorstw, mający doświadczenie w inkubowaniu innowacyjnych pomysłów. Wśród zwycięzców jest

Dyrektor CTT UR dr inż. Tomasz Czech w trakcie prezentacji

Zebrani z uwagą słuchali praktycznych wskazówek dotyczących komercjalizacji badań

właśnie fundusz inwestycyjny BRIDGE Alfa by YouNick Mint.

Za pośrednictwem Alf, takich jak właśnie BRIDGE Alfa by YouNick Mint, będą selekcjonowane pomysły na przedsiębiorstwa technologiczne o wysokim potencjale komercjalizacyjnym.

Na spotkaniu z naukowcami w Krakowie fundusz BRIDGE Alfa by YouNick Mint reprezentowali panowie: **Aleksander Klósek** i **Wojciech Przygocki**, na co dzień związani z poznańskim ośrodkiem naukowo-biznesowym. Panowie w przystępnej formie przedstawili mechanizm działania funduszu, możliwe ryzyko, a przede wszystkim korzyści wynikające ze współpracy. Fundusz interesuje się rezultatami prac badawczo-rozwojowych, które mają możliwie duży potencjał wdrożeniowy, ale wykraczający poza granice Polski. Z dziesięciu ostatecznie najlepszych, wybranych do dofinansowania projektów o światowym potencjale wdrożeniowym, maksymalnie jeden może zakończyć się sukcesem.

Branże, którymi interesuje się BRIDGE Alfa by YouNick Mint, ważne z perspektywy naszej Uczelni, to: środki ochrony roślin, żywność funkcjonalna oraz internet rzeczy

w przemyśle i rolnictwie. Pozostałe obszary zainteresowań funduszu związane są głównie z medycyną: innowacyjna diagnostyka, urządzenia medyczne, innowacyjne produkty lecznicze. W obszarze zainteresowań Alfy jest jeszcze sztuczna inteligencja.

Pracownicy naukowcy uczestniczący w spotkaniu z BRIDGE Alfa by YouNick Mint dostali konkretne wskazówki, w jaki sposób prezentować wyniki badań, by miały potencjał komercjalizacyjny. Wyniki swoich prac naukowych należy przedstawiać pod kątem rynkowym – na jakim etapie zaawansowania są prace, co jest jeszcze potrzebne i czemu będą służyły – czy grupa odbiorców jest sprecyzowana – czy potrzeba nowego produktu/technologii jest w danej branży duża i realna, czy na razie jest dopiero w sferze wyobrażeń (i trzeba byłoby jeszcze zainwestować czas i pieniądze w wykreowanie takiej potrzeby). Kolejnym elementem jest sprawdzenie, czy podobny produkt, technologia nie funkcjonują już na rynku (tzw. czystość patentowa). Jeżeli istnieją, trzeba sprawdzić, czy nie wygasła ochrona patentowa, i zastanowić się, w czym nowy produkt/technologia będą lepsze od tego istniejącego już na rynku.

Kluczowe z perspektywy finansowania projektów przez fundusz są badania będące w wyższej fazie rozwoju. Takie prace są często efektem zakończonych realizowanych projektów badawczo-rozwojowych finansowanych z NCBiR czy NCN. Alfy są zainteresowane właśnie tym etapem: powstały w ramach takiego projektu produkt o dużym potencjale wdrożeniowym otrzymuje dofinansowanie z funduszu, dzięki któremu naukowiec może kontynuować prace rozwojowe, osiągając wyznaczone kolejne kamienie milowe.

Wprowadzenie przez naukowca swojego produktu czy technologii na rynek jest dla niego szansą na odniesienie sukcesu, w tym sukcesu finansowego. Nowe rozwiązanie staje się szansą praktycznych ulepszeń w różnych dziedzinach życia dla szerokiego grona użytkowników i konsumentów na świecie.

Także montaż finansowy, jaki proponuje Alfa – 80 proc. ze środków NCBiR i 20 proc. od inwestorów prywatnych dla środowiska związanego na co dzień z nauką (i doświadczeniem budżetowania projektów ze środków państwowych) – może wydawać się bezpieczną strukturą finansową.

Panowie **Aleksander Klósek** i **Wojciech Przygocki** obiecali, że zapewnią nowatorskim projektom wejście na rynek, przeprowadzając je od fazy „seed” przez fazę „proof of principle” i „proof of concept”, gwarantując usługi niezbędne do przekształcenia w „spin-off” oraz kompleksowe wsparcie pomysłów, opiekę prawną i biznesową, tak by wynalazcy mogli bezpiecznie realizować prace badawcze, pozostając jednocześnie współwłaścicielami patentów i zakładanych firm.

Najprostsza formuła – od ewaluacji projektu przez fundusz inwestycyjny (którą w wersji testowej uczestnicy spotkania mogli prześledzić dzięki prezentacji projektu przez zespół badaczy z Uniwersytetu Rolniczego i Akademii Górniczo-Hutniczej) do sukcesu komercyjnego – wygląda zachęcająco:

- Początkiem drogi do komercjalizacji są wyniki badań. Trzeba umieć te wyniki zaprezentować pod kątem rynkowym (najpierw w prostym formularzu, przygotowanym przez zespół CTT, potem na rozmowach z funduszem – o ile pomysł zainteresuje Alfę). Trzeba wykazać, na jakim etapie zaawansowania są prace i co jest jeszcze do zrobienia, jakie zasoby są niezbędne do kontynuacji prac, jakie zespoły trzeba powołać, by badania rozwijały się w pożądanym kierunku. Trzeba przedstawić business plan. Następnie projekt podlega szczegółowej ewaluacji w gronie ekspertów funduszu. Koncept oceniany jest przede wszystkim pod kątem innowacji i potencjału wdrożeniowego.
- Jeżeli potencjalny projekt (produkt/technologie) zainteresuje fundusz, inwestuje on pieniądze (od 100 tys. na początek do 3 milionów w ostatniej fazie badań) w rozwój dalszych nad nim prac. Powoływana jest spółka kapitałowa z ograniczoną odpowiedzialnością. Większą część udziałów w spółce ma naukowiec. Inwestorzy stają się mniejszym udziałowcem na okres od roku do pięciu lat. Na zasadzie licencji udzielanej przez uczelnię naukowiec otrzymuje możliwość korzystania z projektu/badań

i dalszego ich rozwijania. Koszty licencji zazwyczaj nie są wysokie, ponieważ wszystkim trzem beneficjentom zależy na rezultatach i efektach. Jednostkami, które przeprowadzają takie postępowania i pomagają w tej procedurze, są centra transferu technologii, takie jak Centrum Transferu Technologii UR. Nieco bardziej złożonym modelem jest model z dodatkowym zaangażowaniem spółki celowej uczelni (o ile taka przy uczelni jest powołana).

- W strukturach Centrum Transferu Technologii UR działa spółka celowa – Centrum Innowacji Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie sp. z o.o. – więc i ten model jest możliwy do adaptacji.

Dla przykładu, fundusz wybiera jeden najbardziej rozwojowy, innowacyjny i rokujący projekt. Inwestuje w ten pomysł pieniądze (od 100 tys. złotych na początek) na dalszy rozwój prac nad pomysłem. Na tym etapie wiele może się wydarzyć. Inwestycja może się udać i zwrócić, tak jak jest to zakładane w biznesplanie, albo zupełnie odwrotnie – wtedy fundusz ponosi straty. Może się również zdarzyć, że w kolejnych etapach prac nad projektem/badaniami pojawi się nowe fascynujące naukowe odkrycie z jeszcze większym potencjałem rynkowym, godne większego zainteresowania niż pierwotny projekt – co oczywiście jest również pożądanym efektem.

O prawdziwym sukcesie można mówić, jeżeli fundusz inwestuje w dany pomysł 100 tys. złotych (do 3 milionów w kolejnych fazach badań), a ktoś na świecie jest w stanie za końcowy efekt zapłacić np. 50 milionów złotych.

Co się dzieje, jeżeli jednak pomysł nie przynosi pożądanego rezultatu? Następuje likwidacja spółki. W takim przypadku – jak informują przedstawiciele funduszu – pracownik naukowy, będący większym udziałowcem spółki, nie ponosi odpowiedzialności finansowej.

Podczas spotkania pojawiło się także pytanie z audytorium na temat ryzyka

związanego z kradzieżą pomysłu i wykorzystaniem wyników badań przez inne zespoły naukowe. Funkcjonowanie takiego funduszu inwestycyjnego jak BRIDGE Alfa by YouNick Mint oraz wspomagających jego działania pośredników – centrów transferu technologii powołanych na uczelniach, opiera się na zasadach umów poufności, zabezpieczenia formalnego i prawnego pomysłów przed ewentualną kradzieżą.

Naukowcy powinni mieć też świadomość, że nad podobnymi rozwiązaniami być może pracują inne ośrodki naukowe na świecie czy zespoły badawcze w innym regionie Polski.

Natomiast ważnym jest pytanie postawione naukowcowi (i udzielenie przez niego szczerzej odpowiedzi): czy badania, które prowadzi, którym poświęca ważną część swojego czasu i życia, mają przynieść jakąś korzyść ludzkości i zostać wykorzystane w praktyce (lub posłużyć jako podstawa do dalszych prac nad nimi), przynosząc być może prestiż i sukces finansowy, czy też ich żywot ma się zakończyć w zapomnianym folderze na laptopie i straszyć w przyszłości? Odpowiedzią pozytywną na pierwszą część postawionego pytania była prezentacja zespołu UR-AGH: **prof. Krzysztof Chmielowski** z UR i **dr Robert Mazur** z AGH zaprezentowali gotowy do wdrożenia pomysł, nad którym razem pracują: wielofunkcyjną komorę inkubacyjną – *egzotarium*.

Wartością dodaną takiego króciutkiego, acz intensywnego merytorycznie spotkania z przedstawicielami funduszu inwestycyjnego BRIDGE Alfa by YouNick Mint była taka właśnie możliwość zaprezentowania pomysłu na forum oraz jego natychmiastowej ewaluacji – profesjonalnej oceny potencjału wdrożeniowego projektu. Było to bardzo dużą korzyścią nie tylko dla samych prezentujących, ale również dla wszystkich uczestników spotkania.

*Opracowanie: mgr Anna Liberek
Biuro Programów Dydaktyczno-Naukowych
Centrum Transferu Technologii*

Rys historyczny Szkoły Zimowej Hodowców Bydła

Podsumowanie 25 lat działalności

Pierwsza Szkoła Zimowa odbyła się w dniach 1–5 marca 1993 roku i miała zupełnie inny charakter niż obecnie (tabela 1). Właściwie było to spotkanie pracowników naukowych ówczesnych katedr hodowli bydła w Polsce z udziałem zaproszonych gości (m.in. z następującymi osobami: **dr Stefanią Olszowską** oraz **mgr. Janem Cieślakiem** z Ministerstwa Edukacji Narodowej, **mgr. Markiem Nagrabeckim** z ówczesnej Centralnej Stacji Hodowli Zwierząt, **mgr. Bogdanem Wojtulewiczem** z Ministerstwa Rolnictwa, **mgr. Romanem Głusiem** reprezentującym hodowlę zarodową, **dr. Janem Pilchem** z Inter genu w Drogomyślu, **prof. dr. hab. Franciszkiem Brzóska** z Instytutu Zootechniki w Balicach oraz **prof. dr. hab. Tomaszem Janowskim** z AR w Krakowie). Obrady były przeplatane poznawaniem regionu podhalańskiego, a zwłaszcza specyfiki hodowli bydła oraz przemysłu

rolno-spożywczego na tym terenie. Taka formuła Szkoły umożliwiała debatę między pracownikami naukowymi w obrębie tzw. katedr jednoimiennych, ale stwarzała także możliwość wymiany poglądów pracownikom nauki z wybitnymi przedstawicielami praktyki hodowlanej. Na to szczególną uwagę zwracali **profesorowie: Henryk Jasiorowski, Jerzy Juszcak, Władysław Zalewski, Antoni Kaczmarek**, którzy kierowali Klubem Profesorów Hodowców Bydła. To właśnie Profesorowie z Klubu poprosili **prof. Jana Szarka** o organizowanie tzw. Szkół Zimowych z Metodologii Hodowli Bydła. Klub objął (i do dnia dzisiejszego obejmuje) Szkołę swoim patronatem. Od początku z założenia Szkoła miała się odbywać cyklicznie w Zakopanem, które zapewniało jej szczególną atmosferę.

Jednym z ważnych celów Szkół było wywieranie wpływu na podejmowane decyzje

dotyczące hodowli bydła w Polsce. Lata 90. ubiegłego wieku to przecież między innymi okres, kiedy prerogatywy hodowlane wciąż należały do państwa, a nie do hodowców. W tym czasie pracownicy nauki aktywnie uczestniczyli niemal w „wyszarpywaniu” kompetencji przez samorządy hodowców od decydentów państwowych. Dlatego staliśmy się zapraszać w charakterze wykładowców Szkoły przedstawicieli rządu, władz samorządowych, czy też instytucji decydujących o losach hodowli bydła w naszym kraju.

Jeszcze innym kierunkiem ówczesnych debat, które zresztą wciąż przenikają kolejne Szkoły, jest tematyka związana z oceną i kształtowaniem procesu dydaktycznego na uczelniach/wydziałach zootechnicznych w odniesieniu do zapotrzebowania praktyki hodowlanej i produkcyjnej. Debata ta zyskała szczególnie wiele, kiedy do grona dydaktyków uczelnianych dołączyli – jako uczestnicy Szkoły – „praktycy”, a szczególnie hodowcy reprezentujący ośrodki hodowli zarodowej.

Z czasem Szkoła coraz bardziej „otwierała się” na inne jednostki naukowe w kraju (instytuty PAN oraz Instytut Zootechniki w Balicach) i za granicą oraz na szeroko rozumiany świat praktyki hodowlanej i produkcyjnej. Pierwotna idea „spotkań w gronie pracowników katedr jednoimiennych” została rozszerzona do formuły „spotkania nauki z praktyką” i zyskała poziom konferencji międzynarodowych, coraz częściej nazywanych Szkołą Zimową Hodowców Bydła. Taka też obecnie jest ich nazwa.

Założeniem „nowej idei”, a poniekąd „misji” Szkoły, jest dawanie możliwości swego rodzaju transferu nowoczesnej

Katedra Hodowli Bydła – organizator dwudziestu pięciu Szkół Zimowych w latach 1993 – 2017. Na zdjęciu widoczni od lewej: dr inż. Krzysztof Adamczyk, prof. Paweł Brzuski, dr Joanna Pokorska, prof. Jan Szarek, dr Magda Hędrzak, dr Andrzej Ochrem, w drugim rzędzie stoją: prof. Marian Ormian, dr hab. Joanna Makulska, dr Grzegorz Skrzyński. Wszystkie zdjęcia z archiwum Szkół Zimowych Hodowców Bydła

XVII Szkoła (2009 r.). Na zdjęciu widoczni od lewej: prof. Tomasz Strabel, prof. Jerzy Niedziółka, prof. Eugeniusz Herbut, prof. Janusz Żmija, prof. Jan Szarek, prof. Tadeusz Szulc

wiedzy hodowlanej z Europy (a nawet świata) do Polski. Z kolei liczny aktywny udział hodowców w Szkole, którzy zwykle stanowią przynajmniej połowę uczestników, stwarza dobre warunki do twórczej konfrontacji między wiedzą praktyczną a wiedzą pochodzącą z nauk podstawowych i stosowanych. Takie wzajemne „informacyjne sprzężenie zwrotne” jest niezmiernie ważne dla wszystkich biorących udział w dyskusjach podczas sesji Szkół, a dodatkowo ich wielodniowy charakter pozwala na spotkania w kulisach, nawiązywanie nowych kontaktów towarzyskich, a także biznesowych.

Od wielu lat Szkołę Zimową można śmiało nazwać konferencją interdyscyplinarną. Zarówno bowiem profesje jej uczestników, jak i tematyka referatów oraz doniesień obejmuje bardzo szeroki zakres wiedzy zootechnicznej i okołozootechnicznej. Wynika to z faktu, że Szkoła zmienia się wraz z postępującymi zmianami w hodowli bydła oraz produkcji mleka i wołowiny w Polsce i na świecie. Zatem gdy porówna się pierwsze i ostatnie Szkoły, widać ogromną różnicę zarówno na poziomie organizacyjnym, jak i pod względem podejmowanych w ich trakcie zagadnień.

XVIII Szkoła (2010 r.). Na zdjęciu widoczni od lewej: prof. Jan Szarek, prof. Andrzej Filistowicz, prof. Jozef Bulla, prof. Tadeusz Szulc

Od początku organizatorzy Szkoły duży nacisk kładli na możliwość wypowiedzenia się przez magistrantów, doktorantów i młodych pracowników naukowych, i to nie tylko w dyskusji, czy też w formie doniesień naukowych prezentowanych podczas sesji plakatowych. Wielu z nich miało okazję występowania przed innymi uczestnikami, co na pewno przyspieszało rozwój naukowy i promowanie młodej kadry na wszystkich uczelniach rolniczych/przyrodniczych w Polsce. My, z oczywistych względów, wspominamy jedynie o pracownikach samodzielnego Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt UR w Krakowie, którzy zaczęli pierwszą Szkołę jako asystenci czy też adiunkci (m.in. **śp. prof. dr hab. Andrzej Felenczak; prof. dr hab. Piotr Zapletal; dr hab. Joanna Makulska, prof. UR; dr hab. Andrzej Węglarz**). Znakomitym przykładem rozwoju młodego pokolenia naukowców jest z pewnością osoba **prof. Zygmunta Kowalskiego**, który – jako nieznanemu szerszemu gronu hodowców była doktor inżynier – już podczas VI Szkoły Zimowej dał się poznać jako wybitny wykładowca i najwyższej klasy specjalista od żywienia krów wysoko wydajnych (nawet otrzymał wtedy propozycję objęcia katedry żywienia zwierząt w jednym z ośrodków akademickich w Polsce). Obecnie prof. Kowalski jest niezastąpionym doradcą żywieniowym w wielu czołowych ośrodkach hodowli zarodowej bydła mlecznego w naszym kraju, a Szkoła Zimowa wciąż go angażuje, proponując mu moderowanie sesji żywieniowych.

Ciągłym utrapieniem organizatorów kolejnych Szkół – od pierwszej do dwudziestej piątej – jest nie lada wyzwanie: co zrobić, aby koszt udziału w wielodniowej międzynarodowej konferencji był w miarę możliwości „na każdą kieszeń”? Wydaje nam się, że spora liczba uczestników z różnych stron Polski i z zagranicy jest dowodem, że cel ten realizujemy skutecznie. To w dużej mierze zasługa ogromnej życzliwości sponsorów i patronów medialnych, bez których – trzeba to jasno powiedzieć – Szkoła Zimowa w obecnym kształcie nie mogłaby funkcjonować.

Spośród bardzo licznej grupy sponsorów należy wyróżnić mgr. Antoniego Rączkę, bowiem wspiera on Szkoły niemal od początku ich istnienia aż do dzisiaj. Zresztą zaznaczyć trzeba, że początkowo źródłami dofinansowania Szkół były właściwie fundusze własne Katedry Hodowli Bydła, potem wsparcie ze strony dziekana i rektora AR w Krakowie oraz Komitetu Badań Naukowych i Komitetu Nauk Zootechnicznych PAN.

Organizatorzy Szkoły Zimowej

Szkoły „Stasinowe” z ramienia Katedry Hodowli Bydła AR w Krakowie wraz z prof. dr. hab. Janem Szarkiem współorganizowała spora grupa osób. Wymienić tu należy ówczesnych docentów: **Pawła Brzuskiego**, **Mariana Ormiana** i **Zygmunta Gila**, ale także doktorów: **Andrzeja Felańczaka**, **Joannę Makulską**, **Piotra Zapletala**, **Andrzeja Mazura**, **Andrzeja Węglarza** oraz pracowników naukowo-technicznych: **Ewę Gardzinę**, **Wandę Klohes**, **Mariana Ficka**. Z czasem coraz większy udział w organizacji kolejnych Szkół mieli doktoranci i magi-stranci Katedry (m.in. **Regina Toborowicz**, **Katarzyna Rygałło**, **Krzysztof Adamczyk**, **Grzegorz Skrzyński**, **Justyna Żychlińska**). Newralgiczną funkcją wśród organizatorów kolejnych Szkół była rola sekretarza, do którego obowiązków pierwotnie należało głównie prowadzenie korespondencji z uczestnikami oraz zapewnienie zakwaterowania i wyżywienia. Tę funkcję pełniły kolejno: **dr inż. Ewa Gardzina**, **mgr inż. Wanda Klohes**, **dr inż. Justyna Żychlińska-Buczek** i ponownie **mgr inż. Wanda Klohes**. Funkcja sekretarza Szkoły, którym od 10 lat jest **dr inż. Krzysztof Adamczyk**, z czasem zmieniła rangę i obecnie obejmuje konsultacje dotyczące programu Szkoły i jej organizacji. **Dr Adamczyk** jest także odpowiedzialny za kontakt ze sponsorami i patronami medialnymi. Można by więc rzec, że sekretarz to prawa ręka przewodniczącego Szkoły, którym obecnie jest **prof. dr hab. Zygmunt Gil**. Ponadto ogromną rolę ma do odegrania „kwestor” Szkoły, który zarządza jej finansami, ich rozliczaniem i fakturowaniem. Funkcję tę pełni obecnie

dr inż. Joanna Pokorska, która dodatkowo jest „łącznikiem” między hotelem BEL-AMI a uczestnikami Szkoły w sprawach zakwaterowania i wyżywienia. Natomiast sekretariatem Szkoły z powodzeniem „dowodzi” **dr inż. Dominika Kulaj**.

Niezmienne od samego początku swym patronatem obejmuje Szkołę Klub Profesorów Hodowców Bydła, a od wielu lat także Krakowskie Koło Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego. Przez jakiś czas konferencję wspierały w ten sposób także: Instytut Zootechniki PIB w Balicach, Komitet Nauk Zootechnicznych PAN, Polska Akademia Umiejętności w Krakowie, czy też Polskie Towarzystwo Zootechniczne w Warszawie.

Szkoła miała zawsze także „swoich fotografów”, którymi byli: **prof. dr hab. Piotr Zapletal**, **dr inż. Zenon Choroszy** oraz **prof. dr hab. Marian Kuczaj**. Dzięki nim Szkoła posiada bogatą kolekcję fotografii, dokumentujących wykładców i słuchaczy w czasie obrad oraz imprez towarzyszących.

Programy Szkół Zimowych

Ustalanie tematyki Szkół Zimowych zawsze polegało na „wysłuchiwaniu się organizatorów” w oczekiwania uczestników konferencji. Początkowo zwracaliśmy się z prośbą do kierowników katedr i zakładów hodowli bydła o propozycje problemów wartych podjęcia

podczas kolejnej Szkoły. Ponadto program sesji referatowych był zawsze konsultowany z przewodniczącymi Klubu Profesorów Hodowców Bydła. Toteż na tematyce wielu Szkół widać wyraźne piętno dwóch **profesorów: Henryka Jasiorowskiego i Tadeusza Szulca**. Referaty były zamawiane przez organizatorów (i wtedy symbolicznie honorowane finansowo), a dodatkowe wystąpienia były proponowane przez poszczególne jednostki naukowe lub samych autorów. Od kilku lat sesje Szkoły są moderowane przez najlepszych w Polsce specjalistów w danej dziedzinie. Ostateczny plan poszczególnych sesji zwykle jest konsultowany na linii organizatorzy-moderator. Ostatnim pomysłem organizatorów Szkoły jest możliwie jak najszybsze (jeszcze w komunikacie pierwszym) poinformowanie potencjalnych uczestników Szkoły o jej programie ustalonym wcześniej z referentami. Wymaga to *de facto* organizacji poszczególnych sesji referatowych od razu po zakończeniu ostatniej Szkoły Zimowej. Mamy nadzieję, że pomysł ten przetrwa próbę czasu, bo z pewnością jest on korzystny dla wszystkich jej uczestników.

„Wysłuchiwanie się organizatorów” w oczekiwania tematyczne uczestników Szkoły oczywiście wykracza poza wspomniane wyżej sposoby – każdy może zasugerować problemy czy też potencjalnych referentów, do czego zachęcamy.

XIX Szkoła (2011 r.). Wycieczka do Czorsztyna. Na zdjęciu widoczni od lewej: **dr Anna Rehnberg**, **mgr Piotr Rydel** i jego żona **Agnieszka**, **prof. Jan Szarek**, **dr Dominika Kulaj**

Warto przy okazji wspomnieć dwa szczególne przykłady, kiedy to uczestnicy Szkoły wywarli istotny wpływ na tematykę jej obrad. Mianowicie, na jedną z początkowych Szkół był zaproszony **prof. dr hab. Rudolf Michalek** (AR w Krakowie). Jego wykład na temat struktury polskiej nauki spotkał się z takim zainteresowaniem słuchaczy, że zażądali kontynuacji wystąpienia Profesora, zmuszając tym samym organizatorów „tu i teraz” praktycznie do zmiany programu konferencji. Drugi przykład to spotkanie z **ks. prof. dr. hab. Józefem Tischnerem**, które było zaplanowane na 45 minut, a trwało... cztery godziny żywej dyskusji. Organizatorzy byli wtedy zmuszeni przerwać spotkanie pod pretekstem, że Referent musi w końcu wrócić do domu w Łopusznej, bo w OW Bankowiec nie ma wolnych miejsc. Przy okazji przysły obawy **prof. Szarka** – ówczesnego organizatora Szkoły, który wcześniej był pełen obaw, czy zootechnikom nie braknie tematów do rozmowy z filozofem przez planowaną godzinę.

Szkoła zmieniała się także pod względem organizacji poszczególnych sesji referatowych – szczególnie mając na uwadze stopień wykorzystania 24 godzin w ciągu doby. Od „kameralnych” pierwszych Szkół, do „maratonów” w latach 2005–2010, kiedy do wystąpienia trwały praktycznie od rana

do wieczora (z przerwą na obiad). Na przykład w roku 2010 podczas ostatniego dnia Szkoły było w sumie 20 wystąpień (nie licząc czasu poświęconego na dyskusje).

Jednak w ciągu ostatnich kilku Szkół „filozofia” organizowania sesji referatowych znacznie się zmieniła. Organizatorzy proponują 2–3 referaty zamawiane w ramach poszczególnych sesji, szczególną uwagę zwracając na możliwość dyskusji. Ten trend – o ile nie będzie lepszych propozycji – powinien się utrzymać w przyszłości.

Czas i miejsce Szkół Zimowych

Terminy Szkół są od początku ustalane przeważnie w okresie tzw. martwego sezonu, który w Zakopanem trwa od zakończenia ferii zimowych do przyjazdu turystów na święta Wielkiejjocy. Zwykle więc Szkoły przypadają na okres od pierwszej połowy marca do początku kwietnia. Warto przy tym wspomnieć, że o ile obecnie Szkoła trwa cztery dni i kończy się w czwartek, to zwykle Szkoły były pięciodniowe. Zdarzały się jednak także takie, które trwały 6 dni i kończyły się w sobotę. Tak było na przykład w 1999 roku.

Mimo że z zasady miejscem Szkół było i jest Zakopane, to raz (w 1998 roku) „dla odmiany” konferencja odbyła się w Domu Pszczelarza w Kamiannej. Z kolei zakopiańskie lokum także kilkakrotnie było

zmieniane. Uczestnicy pierwszych, kameralnych Szkół (1993–1996) obradowali w pensjonacie Stasin. Potem przyszedł czas na OW Bankowiec (ul. Bulwary Słowackiego 14), który – jak dotąd – gościł nas najczęściej. Miało to miejsce w latach: 1997, 1999–2002 i 2004–2013. W roku 2003 wyjątkowo Szkoła odbywała się w DW Rzemieślnik (ul. Kornela Makuszyńskiego 12). Natomiast od czterech lat Szkoła zadamowiła się w ośrodku wczasowo-wypoczynkowym BEL-AMI przy ul. Seweryna Goszczyńskiego 24. Najczęściej zmiany lokum wynikały z potrzeby polepszenia warunków konferencyjnych, choć były także propozycje zmiany miejscowości. Sugerowano na przykład Krynicę, czy też Szklarską Porębę, a nawet Warszawę. Jednakże opinia uczestników była zawsze dosyć jednoznaczna i wskazywała, że Zakopane jest w tym przypadku najlepsze. I chociaż raz na nowe miejsce zaproponowaliśmy Kamianną, to jednak uczestnicy zmusili nas do powrotu do Bankowca, powołując się na sentyment związany z tym miejscem.

A teraz trochę więcej szczegółów. Głównym kryterium wybrania ośrodka na pierwsze spotkania Szkoły w Stasinie była cena za mieszkanie i wyżywienie. Najniższą cenę udało się wynegocjować właśnie w tym pensjonacie, należącym do Zakładu Produkcji Kazeiny w Poznaniu. Był to budynek drewniany, przeznaczony do rozbiórki. Jego gospodarz – **pani Janina Nawrocka** wraz z personelem swoją troską o gości i dobrą kuchnią starała się nam wynagrodzić dyskomfort mieszkania, toteż nic dziwnego, że uczestnicy czuli się „jak u siebie w domu”. Obecnie na miejscu Stasina wybudowano potężny apartamentowiec.

Prof. Szarek wspomina: „Idąc pewnego dnia wieczorem na spacer z **prof. dr. hab. Ryszardem Ziemińskim** wzdłuż potoku Bystrego w pobliżu OW Bankowiec spotkał się jego brata Jurka. Okazało się, że **panu Jerzemu Ziemińskiemu** jako wicedyrektorowi oddziału NBP w Krakowie podlega OW Bankowiec i tak oto V Szkoła Zimowa została przeniesiona do hotelu wówczas niemal kategorii S”.

Jubileusz 70-lecia prof. dr. hab. Jana Szarka - Zakopane 26.03 - 31.03.2007

XV Jubileuszowa Szkoła (2007 r.). Zakopane – kompozycja zdjęć

Jedynym poważnym mankamentem Bankowca była zbyt mała sala konferencyjna, którą „sztucznie” (dodatkowy ekran i fonia) organizatorzy powiększali o jadalnię. Na szczęście zwykle uczestnicy Szkoły przyjeżdżali i wyjeżdżali w różnych terminach w ciągu tygodnia trwania Szkoły, najtrudniej, z punktu widzenia organizacyjnego, było w ciągu pierwszych trzech dni. Ten mankament swoją gościnnością rekompensował nam **pan mgr Andrzej Kawecki** wraz z pracownikami hotelu. Po kilku próbach zmiany lokum Szkoły jej nowy organizator – **prof. dr hab. Zygmunt Gil** przeniósł konferencję do OWK „BEL-AMI”. Ośrodek ten spełnia wszystkie podstawowe wymagania zakwaterowania i żywienia, a zwłaszcza zapewnia komfortowe warunki do prowadzenia obrad. Można więc przewidywać, że Szkoła gości tu na dłużej.

Wydawnictwa Szkół Zimowych

Druk referatów i doniesień zawsze starano się zorganizować przed Szkołą, aby można było uczestnikom wręczyć kompletne materiały konferencyjne. To miało zagwarantować dobre przygotowanie uczestników do dyskusji. Zależało nam także na odpowiedniej formie publikacji, aby zachęcić szersze grono osób do brania udziału w kolejnych Szkołach. Z drugiej strony problem polegał na publikowaniu referatów równocześnie z pracami oryginalnymi w wydawnictwie Katedry Hodowli Bydła, co nie było honorowane tzw. punktami ministerialnymi, o które zabiegali autorzy. Stąd, niestety, zdarzają się referaty wygłoszone na konferencji, których nie sposób znaleźć w opublikowanych materiałach.

Szkoły I–V miały materiały konferencyjne w postaci oprawionych maszynopisów powielonych na kserokopiarce – „wydawnictwem” tym zarządzał **dr inż. Andrzej Węglarz** z pomocą **dr inż. Ewy Gardziny**, **mgr inż. Wandy Klohes** oraz **Mariana Ficka**. Dodatkowo V Szkoła miała już publikacje profesjonalnie wydrukowane w Drukrolu (ISBN 83-904806-1-1), dzięki powołaniu do życia przez **prof. dr hab. Pawła Brzuskiego** Fundacji Ratowania Flory i Fauny Karpat

XV Jubileuszowa Szkoła (2007 r.). Prezentacja wydawnictw z 21 edycji Szkoły

i Podkarpacia. **Prof. Brzuski** wspomagał nas drukiem także w czasie następnych dwóch Szkół. Z kolei prace oryginalne VIII–XI Szkoły opublikowano w Zeszytach Naukowych Przeglądu Hodowlanego PTZ, a referaty w materiałach konferencyjnych Katedry. Jednak z powodu wysokich kosztów druku w redakcji Zeszytów zmuszeni byliśmy zrezygnować z dalszej współpracy. Stąd materiały konferencyjne Szkół X–XIII zamieszczone zostały w Biuletynie Instytutu Zootechniki

(referaty) i Rocznikach Naukowych Zootechniki (doniesienia). Z kolei referaty i doniesienia XIV Szkoły były opublikowane przez Instytut Ochrony Przyrody PAN w Krakowie. Ewenementem była natomiast XV Szkoła, której materiały drukowało aż trzech wydawców: Drukrol (jednostronicowe tezy prac), Wydawnictwo Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie (kilkanaście wybranych referatów) i Roczniki Naukowe Zootechniki (prace oryginalne). Negocjacje z kolejnymi

XV Jubileuszowa Szkoła (2007 r.). Posiedzenie Profesorskiego Klubu Hodowców Bydła. Na zdjęciu siedzą od lewej: **prof. Ryszard Ziemiński**, **dr Ireneusz Dymarski**, **prof. Janusz Klupczyński**, **prof. Ryszard Stenzel**, **prof. Jozef Bulla**, **prof. Alojz Kúbek**, **dr Tomasz Krychowski**, **mgr Stanisław Wyrębski**, **inż. Leszek Hądzlik**, **prof.: Zygmunt Gil**, **prof. Zbigniew Dorynek**, **prof. Zygmunt Reklewski**, **prof. Aleksander Dobicki**, **prof. Zygmunt Litwińczuk**, **prof. Marian Ormian**, **prof. Henryk Chmielnik**, **prof. Henryk Grodzki**, stoją od lewej: **prof. Henryk Jasiorowski**, **prof. Jan Szarek**, **prof. Anna Sawa**, **prof. Danuta Borkowska**

Tabela 1. Ogólna charakterystyka poszczególnych Szkół Zimowych*

Nr Szkoły	Data	Liczba uczestników		Publikacja / Wydawca	Liczba opublikowanych		Liczba stron
		ogółem	z zagranicy		referatów	doniesień	
I	1–5.03.1993	37	0	maszynopis (KHB AR Kraków)	5	1	11
II	7–14.03.1994	51	0	– II –	11	0	103
III	6–12.03.1995	70	0	– II –	10	0	166
IV	25–31.03.1996	99	4	– II –	27	0	178
V	7–13.04.1997	83	0	maszynopis (KHB AR Kraków) + Fundacja prof. Pawła Brzuskiego (RFiFKiP, Drukrol)	15	0	152
VI	5–12.03.1998	100	3	– II –	12	30	374
VII	21–27.03.1999	102	6	– II –	31	6	287
VIII	3–8.04.2000	100	1	Zeszyty Naukowe Przeg. Hod., nr 54	8	10	190
IX	2–6.04.2001	80	6	Zeszyty Naukowe Przeg. Hod., nr 55	18	0	272
X	18–22.03.2002	165	3	Biul. Inf. IZ, nr 2, Supl.	25	4	311
				Rocz. Nauk. Zoot. z., 15, Supl.	47	0	266
XI	17–19.03.2003	?	3	Zeszyty Naukowe Przeg. Hod., nr 67	13	12	232
XII	29.03–2.04.2004	170	3	KHB AR Kraków, IZ w Balicach	12	0	122
				Rocz. Nauk. Zoot., z. 19, Supl.	0	31	169
XIII	4–8.04.2005	210	20	KHB AR Kraków, IZ w Balicach	23	38	206
				Biul. Inf. IZ, z. 22/2, Supl.	0	34	172
XIV	27.03–1.04.2006	210	?	Inst. Ochr. Przyrody PAN	15	0	118
XV	26–31.03.2007	252	17	KHB AR Kraków, Drukrol	29	13	402
				Prace Kom. NRLiW PAU, z. 8	12	0	114
				Rocz. Nauk. Zoot., z. 23, Supl.	0	24	123
XVI	31.03–4.04.2008	217	10	Prace i Mat. Zoot., nr 65	16	34	200
XVII	23–27.03.2009	200	9	Prace i Mat. Zoot., nr 67	23	16	228
XVIII	8–12.03.2010	228	5	KHB UR Kraków, IZ w Balicach	27	36	343
XIX	4–8.04.2011	268	11	– II –	30	28	340
XX	19–23.03.2012	232	7	– II –	30	52	422
XXI	11–15.03.2013	196	4	– II –	36	38	462
XXII	24–28.03.2014	203	12	KHB UR Kraków	37	59	353
XXIII	16–19.03.2015	176	10	– II –	23	62	262
XXIV	7–10.03.2016	195	7	– II –	21	66	255
				RAZEM	556	594	6833

*rocznie sprawozdania ze Szkoły zamieszczały czasopisma fachowe, takie jak: *Biuletyn Informacyjny AR/UR*, *Bydło*, *Farmer*, *Hodowca Bydła*, *Przegląd Hodowlany PTZ*, *Rolnik Polski*, *Zagroda*.

wydawcami dotyczyły głównie kosztów druku, formy (czyli pracochłonności) przygotowania materiału i terminu oddania maszynopisów referatów i prac do wydawnictwa. Warunkiem podstawowym było oddanie publikacji organizatorom Szkoły przed jej rozpoczęciem. Dlatego przez wiele lat współpracowaliśmy z wydawnictwem Instytutu Zootechniki, w czym szczególnie pomagała nam pani redaktor mgr Danuta Dobrowolska. Owocem tej współpracy były między innymi materiały Szkoły Zimowej z roku 2005 i z okresu 2010–2013. Niestety, przepisy o zamówieniach publicznych oraz koszty druku skłoniły nas po raz kolejny do „zmiany opcji

wydawniczej” i od 2014 organizatorzy Szkoły sami zajmują się wszystkimi etapami składu tekstów nadesłanych na konferencję. Natomiast sam druk odbywa się w Poligraficznym Zakładzie Usługowym DRUKMAR. Należy przy tym zaznaczyć, że od wielu lat przygotowaniem materiałów konferencyjnych do druku zajmuje się dr inż. Grzegorz Skrzyński we współpracy z dr. inż. Krzysztofem Adamczykiem pod czujnym okiem prof. dr. hab. Zygmunta Gila.

Z pewnością w przyszłości dobrze by było podnieść rangę naukową wydawnictwa Szkoły, ale związane by to było zapewne z dodatkowym poważnym obciążeniem

czasowym organizatorów, których trzon stanowi od lat garstka zapaleńców, dla których – z wiadomych przyczyn – praca dydaktyczna i naukowa (tzw. „impaktfaktorowa”) stanowi działalność nadrzędną.

Uczestnicy Szkół

Zaczynaliśmy od kameralnego grona uczestników (37 osób), co wynikało z charakteru Szkoły w pierwszych latach jej istnienia. Stopniowo jednak rozszerzano tematykę Szkoły, a równocześnie propagowano jej nową rolę, czyli forum dyskusyjne między światem nauki a praktyką hodowlaną i produkcyjną. Dlatego z czasem uczestnikami Szkoły było

coraz więcej osób spoza świata nauki. W 2011 r. liczba osób biorących w niej udział osiągnęła maksimum (268), co jednak było także efektem uczestnictwa członków Komisji Hodowli i Technologii Produkcji Zwierząt Gospodarskich Komitetu Nauk Zootechnicznych PAN. Niewiele mniej uczestników (252) było podczas XV Szkoły Zimowej – wtedy brali w niej udział także studenci Studium Podyplomowego Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt UR w Krakowie.

Ostatecznie liczba uczestników kolejnych Szkół ustabilizowała się na poziomie około 200 osób, co wobec różnorodnych założeń dotyczących świat zarówno nauki, jak i praktyki hodowlanej, na pewno świadczy o ustabilizowanej renomie konferencji. Z naszych szacunków wynika, że w sumie we wszystkich Szkołach uczestniczyło ponad 3300 osób, spośród których wiele przybywało (i przybywa) na nią rokrocznie. Chcemy przy tym zauważyć, że nie tylko na liczbie uczestników zależało i zależy organizatorom Szkoły. Najważniejsze, że wśród jej uczestników są zwykle wszyscy najbardziej zainteresowani hodowlą bydła oraz produkcją mleka i wołowiny, co sprawia, że idea Szkoły może być realizowana w praktyce hodowlanej.

Szkoła Zimowa dość szybko umiędzynarodowiła się. Pierwszymi (od IV Szkoły) i najwierniejszymi jej uczestnikami są Słowacy z **prof. Jozefem Bullą** na czele. Z kolei od VII Szkoły dołączyli Czesi, których najczęściej na konferencji reprezentował **prof. Jan Frelich**. Z każdym rokiem przybywało także referentów z Europy Zachodniej czy też z USA. Pomagali nam w tym między innymi panowie: **dr Tomasz Krychowski** (obecnie Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka), **Robert Pakuła** (WWS Polska Robert Pakuła s.c.) oraz **Piotr Ruciński** (kierownik Biura Rolnego Ambasady USA w Warszawie), za co im serdecznie dziękujemy. W sumie gościliśmy referentów z następujących krajów: Anglia, Czechy, Dania, Francja, Holandia, Izrael, Niemcy, Norwegia, Słowacja, USA.

25-lecie Szkoły Zimowej to także wspomnienie o tych jej uczestnikach, których już

XV Jubileuszowa Szkoła (2007 r.). Uczestnicy Szkoły na sali obrad w czasie wykładu w Ośrodku Wypoczynkowym „Bankowiec”

nie ma wśród nas. Mamy na myśli takie osoby, jak (w kolejności alfabetycznej): **dr hab. inż. Franciszek Bielak** (IZ w Balicach), **mgr inż. Kazimierz Bobik** (SK w Nowielicach), **prof. dr hab. Adam Brzozowski** (AR w Szczecinie), **prof. dr hab. Aleksander Dobicki** (AR we Wrocławiu), **prof. dr hab. Andrzej Felenczak** (AR w Krakowie), **doc. dr hab. inż. Jerzy Goszczyński** (ZD PAN w Popielnie), **prof. dr hab. Ryszard Grabowski** (SGGW w Warszawie), **prof. dr hab. Czesław Janicki** (AR w Poznaniu), **prof. dr hab. lek. wet. Tomasz Janowski** (AR w Krakowie), **prof. dr hab. Antoni Kaczmarek** (AR w Poznaniu), **dr inż. Maria Kawczyńska** (AR w Szczecinie), **prof. dr hab. Zenon Kijak** (ART w Olsztynie), **prof. dr hab. Jan Kiszka** (ART w Olsztynie i AR w Krakowie), **dr inż. Henryk Konarski** (AR w Krakowie), **mgr inż. Jan Kowal** (KBN w Warszawie), **doc. dr hab. Juliusz Kraszewski** (IZ w Balicach), **mgr inż. Stanisław Kruk** (OSHZ w Krakowie), **mgr inż. Tadeusz Kukułka** (OHZ w Zawadzick. Dębicy), **mgr inż. Jerzy Ostoja-Solecki** (wybitny specjalista praktyk), **prof. dr hab. Eugeniusz Otolński** (AR w Krakowie), **prof. dr hab. Zdzisław Pasierbski** (ZZD IZ w Kołbaczu), **prof. dr hab. Paweł Pisulowski** (AR w Krakowie), **dr inż. Symeon Poczynajło** (PZHiPBM, sekretarz Klubu Profesorów Hodowców Bydła), **dr inż. Stanisław Staszczak** (OSHZ w Krakowie),

prof. dr hab. Ryszard Stenzel (AR w Lublinie), **prof. dr hab. Juliusz Strzetelski** (IZ w Balicach), **ks. prof. dr hab. Józef Tischner** (PAT w Krakowie), **prof. dr hab. Janusz Trautman** (AR w Lublinie), **mgr inż. Ewa Tyka** (Państwowe Technikum Hodowlane w Hańczowej), **prof. dr hab. Krzysztof Walawski** (AT-R w Olsztynie), **dr inż. Zdzisław Wieczorek** (IZ w Balicach), **mgr inż. Bogdan Wojtulewicz** (CSHZ w Warszawie), **prof. dr hab. Marek Wroński** (ART w Olsztynie), **prof. dr hab. Władysław Zalewski** (AR w Lublinie). Cześć ich pamięci.

Podsumowanie

Szkoła Zimowa Hodowców Bydła ma ugruntowaną pozycję na mapie konferencji międzynarodowych dotyczących hodowli bydła oraz produkcji mleka i wołowiny w Polsce. To efekt pracy, a niekiedy poświęcenia wielu osób.

Jubileusz 25-lecia Szkoły to nie tylko nostalgiczne wspomnienia, lecz także swego rodzaju zobowiązanie, aby nie tylko nie straciła ona na znaczeniu, ale się wciąż rozwijała. Zobowiązanie to dotyczy zarówno organizatorów, jak i uczestników Szkoły oraz wszystkich osób jej życzliwych, bo Szkoła Zimowa jest naszym DOBREM WSPÓLNYM.

*Opracowanie: prof. dr hab. Jan Szarek,
prof. dr hab. Zygmunt Gil,
dr Krzysztof Adamczyk*

Pierwsze posiedzenie Konwentu Uniwersytetu Rolniczego w kadencji 2016–2020

Kraków, 17 marca 2017 r.

Witając zebranych, w tym dziekanów i przedstawicieli administracji centralnej UR, JM Rektor UR **prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady** omówił planowane zmiany w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym, dokonując charakterystyki każdego z trzech projektów. Podkreślił, że jeżeli ustawa zostanie przyjęta, to nowe władze uczelni wybierane będą przez gremium składające się z przedstawicieli Ministerstwa Nauki, Społeczności akademickiej i przedstawicieli interesariuszy (w tym członków Konwentu). Ponadto uczelnie zakwalifikowane zostaną do jednej z trzech kategorii: naukowych, naukowo-dydaktycznych i dydaktycznych. Ostateczna klasyfikacja zależeć będzie od aktywności naukowej oraz współpracy z gospodarką. Dlatego właśnie Konwent ma tak duże znaczenie dla Uniwersytetu Rolniczego. JM Rektor wyraził oczekiwanie, że nie tylko opracowywane będą wspólnie

kierunki kształcenia, lecz także prace dyplomowe prowadzone będą w ścisłej współpracy z przedstawicielami Konwentu. Poprosił również o przekazanie oferty Uczelni zainteresowanym firmom, aby tym sposobem powiększać jeszcze grono kooperantów.

Następnie JM Rektor UR zaproponował, aby przewodniczącym Konwentu został pan **Jacek Krupa – marszałek województwa małopolskiego**. Mając jednak na względzie liczne obowiązki marszałka, złożył drugi wniosek, aby wiceprzewodniczącym został pan **Wojciech Kozak – wicemarszałek województwa małopolskiego**. Obie kandydatury zostały poddane głosowaniu i uzyskały akceptację.

Następnie głos zabrał **prof. dr hab. inż. Krzysztof Ostrowski – prorektor ds. organizacji i rozwoju Uczelni**, który omówił prezentację *Status i zadania Uniwersytetu Rolniczego w kadencji 2016–2020*.

Wojciech Kozak – wicemarszałek województwa małopolskiego (po lewej) odbiera akt powołania na członka Konwentu

We wnioskach wskazał, że priorytetowymi celami władz UR są podnoszenie kwalifikacji kadry naukowej, utrzymanie wysokiego poziomu nauczania i ściślejsza współpraca z gospodarką.

Kolejnym punktem zebrania była prezentacja pt. *Technologia bezworkowej uprawy gleby sposobem na poprawę jej struktury i ograniczenie erozji oraz obniżanie kosztów bezpośrednich gospodarstwa rolnego* – którą przedstawił **mgr inż. Bogusław Berka** – prezes zarządu, dyrektor Przedsiębiorstwa Rolno-Przemysłowego „Agromax” sp. z o.o. w Raciborzu. Prezes Berka zaprezentował i omówił doświadczenia wynikające z zastosowania bezworkowej techniki uprawy gleby. Scharakteryzował też główne korzyści tej technologii, którymi są: ograniczenie erozji (zwłaszcza na pochyłych arenach), obniżenie kosztów paliwa, uzyskanie naturalnego nawożenia gleby. Zaznaczył jednak, że stosowanie tej techniki wymaga bardzo kosztownego sprzętu: mocnego ciągnika i agregatu. Jednak poniesione koszty zwracają

JM Rektor UR prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady powitał zebranych i otworzył pierwsze posiedzenie Konwentu UR w kadencji 2016–2020

Dorota Niedziela – poseł na Sejm RP odbiera akt powołania na członka Konwentu

się w ciągu kilku lat. Odnosząc się do wystąpienia prezesa **Bogusława Berki**, **prof. Krzysztof Ostrowski** zaznaczył, że zwłaszcza w południowej Polsce, gdzie ukształtowanie terenu jest niekorzystne, ograniczenie erozji wodnej staje się ważnym wyzwaniem. Również **prof. dr hab. inż. Sławomir Kurpaska** – dziekan Wydziału Inżynierii Produkcji i Energetyki podzielił się zdobytymi doświadczeniami z zakresu obniżania kosztów produkcji przy jednoczesnym zwiększeniu plonowania.

Po części referatowej odbyła się ożywiona dyskusja. Jako pierwsza głos zabrała **pani Krystyna Sieniawska** – prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie. Przybliżyła ona pracę Kolegium, które rocznie rozpatruje około 13 tys.

Jan Kosiorowski – dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krakowie odbiera akt powołania na członka Konwentu

spraw, i wyraziła gotowość do zacieśnienia współpracy z Uczelnią, gdyż do właściwego rozstrzygnięcia spraw konieczni są specjaliści z różnych dziedzin wiedzy. Następnie głos zabrał **prof. Tomasz Zawila-Niedźwiecki** – zastępca dyrektora generalnego Lasów Państwowych ds. strategii rozwoju. Przedstawił on charakterystykę naukową i ekonomiczną działania Lasów Państwowych w Polsce. Zaznaczył, że instytucja ta rekrutuje swoje kadry spośród absolwentów trzech uczelni w Polsce kształcących na kierunkach leśnych, przy czym najwyższy poziom reprezentują absolwenci Wydziału Leśnego z Krakowa. Zaznaczył, że prywatyzacja Lasów Państwowych może spowodować nieodwracalne szkody w zasobach leśnych. W imieniu społeczności Wydziału Leśnego głos zabrał jego dziekan, **prof. dr hab. inż. Marcin Pietrzykowski**. Wyraził on przekonanie, że wieloletnia współpraca będzie nadal się harmonijnie rozwijała. W dalszej części dyskusji głos zabrała **poseł Dorota Niedziela**, która zauważyła, że dostrzega konieczność nawiązania szerszej współpracy z Sejmową Komisją Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Daje to możliwość większego zaangażowania się pracowników UR w prace nad nowymi rozwiązaniami ustawowymi. Kolejną osobą zabierającą głos w dyskusji był **pan Kazimierz Murzyn** – dyrektor zarządzający Kłaster LifeScience Kraków. Przedstawił on 10-letnią historię klastra oraz dokonał charakterystyki kluczowych obszarów aktywności. Zaznaczył, że kłaster krakowski jest jednym z szesnastu kluczowych klastrów. W Krakowie najsilniej rozwija się sektor nowych technologii i usług wdrożeniowych. Zachęcił pracowników i studentów UR do nawiązywania współpracy z pracownikami Klastra, gdyż w najbliższym okresie kluczowym będzie transfer nowych technologii do gospodarki. Głos zabrała także **pani Katarzyna Rybicka** – członek zarządu AMPLUS sp. z o.o. Podkreśliła ona, że zainicjowana przez Konwent poprzedniej kadencji współpraca AMPLUSA z UR przyniosła wiele korzyści obu podmiotom. Zauważyła również, że rozwijający się sektor przetwórczy

Jan Waga – biznesmen i absolwent UR odbiera akt powołania na członka Konwentu

potrzebuje kadr. Dlatego AMPLUS otwarty jest na studentów odbywających praktyki oraz zatrudnianie absolwentów UR. W podsumowaniu dyskusji głos zabrał **prof. dr hab. inż. Florian Gambuś – prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą**. Zaznaczył on, że globalizacja wiedzy i usług wpływa również na zmianę profilu uczelni. Dlatego zasadnym staje się odejście od kształcenia teoretycznego w kierunku kształcenia praktycznego. Dobrym przykładem może być model amerykański, który nakierowany jest na tworzenie przez studentów nowych firm. I takie właśnie zadanie widzi on dla Konwentu, który ma się stać platformą współpracy nauki z biznesem.

JM Rektor podziękował wszystkim za przyjęcie zaproszenia, za dyskusję i bardzo cenne uwagi.

Opracowanie: dr Szymon Sikorski

Prof. dr hab. inż. Florian Gambuś – prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą (po lewej) dokonał podsumowania dyskusji

XX Małopolska Giełda Agroturystyczna i VI Targi Ogrodnicze

Kraków, 22 i 23 kwietnia 2017 r.

W przedostatni weekend kwietnia tłumy Małopolan odwiedziły Uniwersytet Rolniczy podczas XX Małopolskiej Giełdy Agroturystycznej oraz VI Targów Ogrodniczych. Wydarzenie otworzyli **JM Rektor Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady** oraz **Wicemarszałek Województwa Małopolskiego, Wojciech Kozak**, którzy gorąco zachęcali wszystkich przybyłych do odwiedzenia stoisk, skosztowania lokalnych specjałów i skorzystania z ofert tego wyjątkowego regionu Polski, jakim jest Małopolska.

W tym roku giełda gościła 65 wystawców, prezentujących oferty aktywnego wypoczynku na wsi, lokalne rzemiosło artystyczne i regionalne wyroby spożywcze. Celem Małopolskiej Giełdy Agroturystycznej jest przedstawienie ofert wypoczynku w gospodarstwach agroturystycznych połączone z prezentacją regionalnej tradycji kulturowej, promocja agroturystyki jako

sposobu aktywnego i atrakcyjnego wypoczynku dla mieszkańców miast, a także całego województwa małopolskiego.

Oprócz występów zespołów artystycznych, m.in. Niepołomickich Mażorettek, Okocanek, Małych Pieniczank czy Z Nurtem Sanki, odbyły się ciekawe warsztaty – m.in. koronki klockowej, wikliny papierowej oraz florystyczne. Podczas Targów Ogrodniczych zaprezentowana została także bogata oferta firm związanych z branżą ogrodniczą – szkółkarskich, nasienniczych, nawozowych, projektujących ogrody i zajmujących się sprzedażą profesjonalnego sprzętu ogrodniczego. Każdy mógł zasięgnąć fachowej porady i przekonać się, jak przez lata zmieniała się polska wieś. Mieszkańcy Krakowa mieli okazję obejrzeć pokaz kulinarny **pani Zofii Grabskiej** oraz skosztować przyrządzonych przez nią potraw. Nie zabrakło także naszego uniwersyteckiego wina Uniwersyteckie Grono z winnicy Garlicki Lamus.

Organizatorami Małopolskiej Giełdy Agroturystycznej oprócz Uniwersytetu Rolniczego były instytucje związane z rolnictwem: Małopolskie Stowarzyszenie Doradztwa Rolniczego, Małopolska Izba Rolnicza, Małopolski Ośrodek Doradztwa Rolniczego, Centrum Doradztwa Rolniczego o. Kraków, stowarzyszenia Galicyjskie Gospodarstwa Gościnne oraz Góralskie Stowarzyszenie Agroturystyczne. Partnerem wydarzenia było Województwo Małopolskie, a sponsorem – Krakowski Bank Spółdzielczy.

Tradycyjnie w trakcie giełdy odbył się konkurs o Puchar Rektora UR w kategorii „najsympatyczniejszy wystawca”, który wygrała firma **Robico** oferująca świeże naturalne produkty mleczne najwyższej jakości. Puchar w imieniu Rektora UR wręczył **dr hab. inż. Sylwester Tabor, prof. UR – prorektor ds. dydaktycznych i studenckich**.

*Opracowanie: mgr Michał Szandula
dyrektor Centrum Kultury
i Kształcenia Ustawicznego*

Prezentacje ofert agroturystycznych, pokazy kulinarne, występy zespołów folklorystycznych, domowe wypieki, świeże tradycyjne sery, wędliny czy chleby, a także warsztaty rękodzieła, konkursy i zabawy dla dzieci – to wszystko gwarantowało wspaniałą atmosferę

VII Spotkanie Hodowców Bydła Mlecznego Małopolski

Karniowice, 14 marca 2017 r.

Tym, czym dla żniwiarzy są dożynki, tym dla hodowców i producentów bydła mlecznego jest podsumowanie wyników wartości użytkowej bydła, które odbyło się 14 marca br. w sali konferencyjnej MODR w Karniowicach już po raz siódmy. Współorganizatorem spotkania hodowców była Federacja Związków Hodowców Bydła i Producentów Mleka – Przedstawicielstwo w Zabierzowie koło Krakowa, a jego partnerami była firma paszowa AdiFeed Polska oraz Rolniczo-Handlowa Spółdzielnia Pracy w Nowym Sączu. Konferencję zagał dyrektor MODR

– mgr inż. Marek Kwiatkowski, witając gości. Organizatorzy na moderatora konferencji powołali prof. Jana Szarka z Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie. Wśród zaproszonych gości byli prezesi i członkowie zarządu obydwu małopolskich związków hodowli bydła oraz Krajowego Związku Hodowców Polskiego Bydła Czerwonego, pracownicy naukowcy UR w Krakowie, a wśród nich przewodnicząca Krakowskiego Koła Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego i Instytutu Zootechniki w Balicach, kierownicy i zootechnicy gospodarstw hodowlanych w Rudawie, w Czernichowie i Dziekanowicach, dyrekcja i pracownicy Oddziału Regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w Krakowie, pracownicy Agencji Rynku Rolnego, członkowie zarządu Małopolskiej Izby Rolniczej, dyrekcja Centrum Doradztwa Rolniczego w Krakowie, prezesi okręgowych mleczarni w Skale i Bochni.

Krzysztof Białoń podczas wykładu

Pierwszy wykładowca, dr Krzysztof Białoń, omówił dwa tematy: *Wpływ jakości pasz objętościowych na wydajność i zdrowie krów* oraz *Punkty zapalne w odchowcie cieląt*. Z kolei mgr inż. Katarzyna Słowik – główny hodowca Spółdzielni Rolniczej „Diament” w Otfinowie, kierująca hodowlą bydła w oborze w Żabnie, przedstawiła temat: *Hodowca – hodowcom*. Pani Kasia to chluba UR w Krakowie (absolwentka sprzed 15 lat) obdarzona pasją i miłością do podopiecznych krów. Toteż nic dziwnego, że przedstawiła nowoczesniejszy system odchowu cieląt.

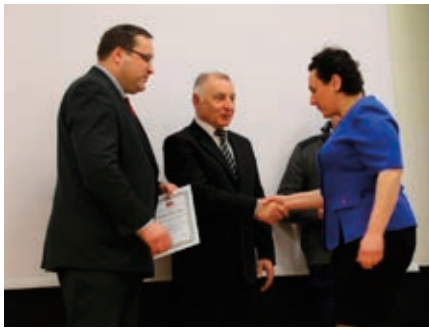
Pan mgr inż. Wojciech Rasiński, kierownik przedstawicielstwa PFHBiPB w Krakowie z siedzibą w Zabierzowie,

Pamiątkowe zdjęcie najlepszych małopolskich hodowców w 2016 r. z gośćmi, wykładowcami i organizatorami

Katarzyna Słowik przedstawia strategię odchowu cieląt stosowaną w GH w Żabnie

Katarzyna Słowik odbiera gratulacje z rąk dyrektora MODR w Karniowicach – Marka Kwiatkowskiego oraz dyrektora ARiMR w Krakowie – Adama Ślusarczyka

podsumował wyniki oceny wartości użytkowej krów mlecznych (owukm) za rok 2016 i wręczył uroczyste dyplomy i nagrody najlepszym hodowcom z Małopolski. Podał on, że w roku 2016 oceną objętych było w Małopolsce 701 obór użytkujących 11 363 krowy o średniej wydajności mleka 5954 kg. Przedstawił ponadto krótką relację fotograficzną z otwarcia nowoczesnej obory **Beaty i Roberta Kowalów** z Dąbrowy Tarnowskiej. Zaś efekty pracy małopolskich hodowców były honorowane dyplomami i pucharami. Zwyciężył wśród hodowców małopolskich w roku 2016 w rasie phf odmiany cb (wydajność 12 484 kg mleka) i czb (wydajność 11 982 kg mleka) **Antoni Jończy** z Wieprza.

Adam Ślusarczyk, dyrektor ARiMR, zachęca do korzystania z programów pomocowych

Dyplomy i puchary odebrał jego syn **Jan Jończy**. W rasie polskiego bydła czerwonego najlepszym hodowcą był **Jan Solarczyk** z Wróblówki, którego wynik średni obory wyniósł 6540 kg mleka. W rasie polskiej czarno-białej obora **Anny Mytko** z Marcinkowic uzyskała 7081 kg. W rasie polskiej czerwono-białej najlepszą była obora **Marcina Madeja** z Leńcz o wydajności 7609 kg mleka, a w rasie simentalskiej obora **Renaty Wilk** z Bukowskiej Woli. W rasie montbaliarde obora **Anny Bednarz** z Czerwiennego zwyciężyła wynikiem 5253 kg mleka. Wśród obór mieszańców międzyrasowych najlepszy

wynik osiągnęła obora Gospodarstwa Hodowlanego w Żabnie o wydajności 9724 kg mleka. Oborę tę od 15 lat prowadzi wzorowo **mgr Katarzyna Słowik**. Wyróżnionym hodowcom składamy serdeczne gratulacje.

Mgr Jerzy Wróblewski i **Anna Glixelli** z Oddziału Regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w Krakowie przedstawili aktualności w płatnościach bezpośrednich i programach pomocowych realizowanych w ramach PROW 2016–2020, oferowanych przez agencję w roku 2017. Prelegenci omówili zasady przyznawania płatności w ramach

Marcin Madej z dyrektorem MODR w Karniowicach

Pełna sala konferencyjna

Prof. Jan Szarek otwiera dyskusję

poszczególnych działań, wyjaśniając obowiązujące w tym roku zmiany. W czasie przerw w obradach uczestnicy konferencji mieli możliwość zapoznania się z ofertą firm i instytucji branżowych oferujących swoje produkty; były to: Adifeed, Agrifirm, Josera, Konrad, Pilar-Tech, Bentley Polska, Dębicka Agencja Aktywizacji Rolnictwa – przedstawiciela GEA Farms, PFHBiPM, RHSP w Nowym Sączu oraz ARiMR w Krakowie.

Uczestnicy konferencji zadawali pytania referentom dotyczące zarządzania stadem bydła mlecznego i dzielili się swoimi doświadczeniami. W dyskusji zastanawiano się, jak obniżyć koszty produkcji mleka. Wynikało to z ubiegłorocznego kryzysu spowodowanego niskimi cenami mleka, jak też z prognoz dalszych wahań cen.

*Opracowanie: prof. dr hab. Jan Szarek
Agata Karpowicz, MODR Karniowice*

*Zdjęcia: Tomasz Nowak – PFHBiPM, Wojciech Ślósarz – MODR Karniowice,
Zdjęcia: Wojciech Rasiński*

Anna Glixelli z MOR ARiMR w Krakowie omawia zasady naboru wniosków w ramach działań inwestycyjnych w 2017 r.

Ogólnopolskie seminarium dla nauczycieli szkół rolniczych

Kraków, 19–21 kwietnia 2017 roku.

W kwietniu Katedra Biotechnologii Zwierząt wraz z Krajowym Centrum Edukacji Rolniczej w Brwinowie zorganizowała seminarium dotyczące technologii chowu i hodowli owiec i kóz. Uczestnicy seminarium zostali powitani przez **prof. dr hab. Czesława Klocka** – dziekana Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt, **prof. dr hab. Dorotę Ziębę-Przybylską** – kierownika Katedry oraz **mgr. inż. Ryszarda Wintera** – dyrektora Krajowego Centrum Edukacji Rolniczej w Brwinowie. Organizatorami seminarium ze strony Katedry Biotechnologii Zwierząt była **dr hab. Edyta Molik**, a ze strony Krajowego Centrum Edukacji Rolniczej w Brwinowie – **mgr. inż. Anna Okoń**. W pierwszym dniu seminarium nauczyciele uczestniczyli w wykładach oraz warsztatach przeprowadzonych na Białanach. **Dr hab. Edyta Molik** omawiała wpływ czynników genetycznych i środowiskowych na mleczność owiec i kóz. Na temat walorów prozdrowotnych mięsa owczego i koziego wykład przeprowadziła **dr hab.**

Urszula Kaczor. W produkcji zwierzęcej ważnym aspektem są ekonomiczne uwarunkowania hodowli owiec i kóz, o których mówił **prof. dr hab. Wiesław Musiał**. Zajęcia z zakresu nowoczesnych metod sterowania rozrodem u owiec i kóz przeprowadził **dr hab. Maciej Murawski**.

W drugim dniu seminarium uczestnicy zapoznali się z dorobkiem dydaktyczno-wychowawczym Zespołu Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego w Nowosielscach. Następnie zwiedzili gospodarstwa owczarskie i koziarskie w gminie Zagórz oraz w Lutowiskach. W gospodarstwie w Goślavicach zapoznali się z aspektami hodowli kóz i produkcją serów z mleka koziego. W ostatnim dniu seminarium uczestnicy odwiedzili Zakład Doświadczalny Instytutu Zootechniki w Odrzechowej i zapoznali się z innowacyjnymi technologiami stosowanymi w prowadzeniu produkcji zwierzęcej w warunkach górskich.

*Opracowanie: dr hab. Edyta Molik
Katedra Biotechnologii Zwierząt*

VI Międzywydziałowe Mistrzostwa UR w Narciarstwie Alpejskim i Snowboardzie

Białka Tatrzańska-Kaniówka, 5 marca 2017 r.

Piękna, słoneczna pogoda przywitała zawodników VI Mistrzostw UR w Narciarstwie Alpejskim i Snowboardzie w Białce Tatrzańskiej na stoku Kaniówka. Pomimo ciepłej aury zawody przebiegały w dobrych warunkach śniegowych, a wiosenna pogoda nastrajała do zaciętej rywalizacji.

Klasyfikacja drużynowa

I miejsce: Wydział Leśny

II miejsce: Wydział Inżynierii Produkcji i Energetyki

III miejsce: Wydział Rolniczo-Ekonomiczny

IV miejsce: Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji

V miejsce: Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt

VI miejsce: Wydział Biotechnologii i Ogrodnictwa

VII miejsce: Administracja

VIII miejsce: Wydział Technologii Żywności

IX miejsce: Uniwersyteckie Centrum Medycyny Weterynaryjnej UJ-UR

Ponad 80 zawodników walczyło o tytuł mistrza uczelni indywidualnie i drużynowo. Już po raz kolejny cenne nagrody ufundowane przez dziekanów wszystkich wydziałów wręczali Szanowni Goście, a zarazem zawodnicy: **prof. dr hab. inż. Marcin Pietrzykowski** – dziekan Wydziału Leśnego, **dr hab. inż. Jarosław Socha**, **prof. UR** – prodziekan WL oraz **dr hab. inż. Sławomir Francik** – prodziekan Wydziału Inżynierii Produkcji i Energetyki.

Szczególne podziękowania kierujemy do **dr. hab. inż. Sylwestra Tabora**, **prof. UR** – prorektora ds. dydaktycznych i studentek, który wspomógł finansowo organizację zawodów. Puchar ufundowany przez Studium WF trafił już na stałe na Wydział Leśny, który kolejny raz wygrał rywalizację międzywydziałową. Zawody były również okazją do wyłonienia czteroosobowej reprezentacji naszej Uczelni do Drużynowych Mistrzostw Związku Uczelni InnoTech-Krak w Narciarstwie Alpejskim.

W zawodach brały udział również dzieci i współmałżonkowie pracowników. Po zawodach na wszystkich czekał ciepły poczęstunek, przy którym dzielono się wrażeniami z zawodów. Organizatorzy zawodów – Studium WF i KU AZS gratulują wszystkim zawodnikom, szczególnie medalistom, i zapraszamy za rok!!!

Opracowanie: mgr Małgorzata Michalska

Wyniki rywalizacji indywidualnej w poszczególnych kategoriach:

• Narciarstwo alpejskie

Kobiety (pracownicy):

I miejsce: Magdalena Kulig, WBIO

II miejsce: Magdalena Frączek, WL

III miejsce: Joanna Zubel-Łojek, WHBZW

Mężczyźni (pracownicy):

I miejsce: Jarosław Socha, WL

II miejsce: Józef Brzuchacz, ADM

III miejsce: Wojciech Dyrek, ADM

Kobiety (studentki):

I miejsce: Wiki Lisak, WIPiE

II miejsce: Marta Chrzęszczyk, WL

III miejsce: Anna Łukaszczyk, WIŚiG

Mężczyźni (studenci):

I miejsce: Michał Basiura, WL

II miejsce: Przemysław Gał, WL

III miejsce: Mateusz Bełko, WIPiE

• Snowboard:

Kobiety:

I miejsce: Dominika Tyburczy, WHiBZ

II miejsce: Anna Wielgosz, WHiBZ

III miejsce: Magdalena Milon, WTŻ

Mężczyźni:

I miejsce: Łukasz Knysak, WRE

II miejsce: Mateusz Błaszkiwicz, WIPiE

III miejsce: Michał Adamus, WL

Pamiętkowe zdjęcie uczestników zawodów

Drużynowe Mistrzostwa Związku Uczelni „InnoTechKrak” w Narciarstwie Alpejskim

Zakopane, 29 marca – 1 kwietnia 2017 r.

Wielkim sukcesem zakończyły się rozgrywane w Zakopanem, na Kasprowym Wierchu, Drużynowe Mistrzostwa Związku Uczelni „InnoTechKrak” w Narciarstwie Alpejskim organizowane przez Centrum Sportu i Rekreacji Politechniki Krakowskiej.

W rywalizacji uczestniczyły czteroosobowe reprezentacje Akademii Górniczo-Hutniczej, Politechniki Krakowskiej i Uniwersytetu Rolniczego. W dwudniowych zawodach składających się ze slalomu specjalnego i giganta nasza reprezentacja okazała się bezkonkurencyjna! Drużyna UR reprezentowana przez pracowników: **mgr. Wojciecha Dyrka** i **mgr. Józefa Brzuchacza** oraz studentów: **Martę de Doliwą Zielińską** (UCMW) i **Michała Basiurę** (WL)

zdobyła dwa złote medale i okazała puchary ufundowane przez Prezydenta Miasta Krakowa. Opiekunem drużyny z ramienia

Studium Wychowania Fizycznego była **mgr Małgorzata Michalska**. Gratulujemy!

Opracowanie: Redakcja

Zwycięska drużyna. Od lewej: mgr Józef Brzuchacz, mgr Wojciech Dyrka, Michał Basiura, Marta Zielińska

Pierwszy dzień wiosny na Uniwersytecie Rolniczym

Kraków, 21 marca 2017 r.

Część ogólna tegorocznego spotkania odbyła się w Centrum Kongresowym położonym przy al. 29 Listopada 46. Zebraną młodzież powitał **dr hab. inż. Sylwester Tabor, prof. UR – prorektor ds. dydaktycznych i studenckich**, który zaprezentował ofertę dydaktyczną Uczelni i zachęcał zgromadzonych do podjęcia nauki na UR. Młodzież wysłuchała także dwóch wykładów popularnonaukowych. Pierwszy wygłosiła **dr hab. Dorota Wojtysiak**: *W świecie mikro i nano – historia mikroskopii*, a drugi **dr inż. Marek Wajdzik**: *Czy myśliwi są potrzebni?* Oba wykłady wzbudziły ogromne zainteresowanie. Prezentacje przeplatane były występami uczelnianych zespołów artystycznych – Zespołu Sygnalistów Myśliwskich „Hagard”,

Studenckiego Zespołu Góralskiego „Skalni” oraz Chóru UR.

Po części ogólnej młodzież udała się do holu budynku, gdzie była możliwość zwiedzenia niezwykle interesujących ekspozycji przygotowanych przez pracowników naukowych i studentów poszczególnych wydziałów. W kolejnej części programu odbyły się warsztaty i zwiedzanie Uczelni. Była możliwość zwiedzenia akademika, hali sportowej i Klubu Akademickiego „ARKA”. Zainteresowani mogli uczestniczyć w specjalnie przygotowanych wykładach, m.in. z zakresu ekonomii czy żywienia, a także w warsztatach dotyczących metod badania właściwości wody, pomiaru lasu, tomografii drzew, oznaczania ilości witaminy C w owocach i warzywach. Można

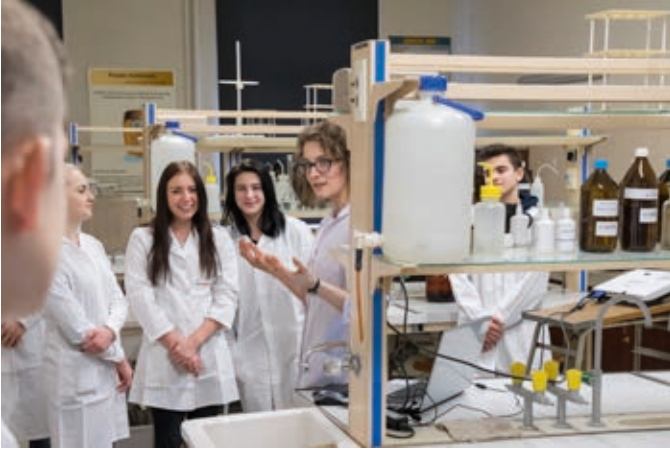
było także zwiedzić farmę fotowoltaiczną, uczestniczyć w pokazie żywności liofilizowanej, wielu konkursach i innych atrakcjach.

W tym roku w promocję Uczelni podczas Dnia Otwartego aktywnie włączyła się Biblioteka Główna. Odbyły się w niej dwa wykłady dla maturzystów na temat historii Uniwersytetu Rolniczego, w których uczestniczyli uczniowie krakowskich liceów. Młodzież dowiedziała się m.in., dlaczego patronem Uczelni jest Hugo Kołłątaj oraz jak wyglądał Kraków, kiedy tworzono Studium Rolnicze przy Uniwersytecie Jagiellońskim. Historia zapisana w fotografiach pomogła uczestnikom wyobrazić sobie realia XX, a nawet XIX wieku.

Opracowanie: mgr inż. Izabella Majewska, rzecznik prasowy UR

Dzień Otwarty okiem fotoreportera. Było gwarno, wesoło i ciekawie

nie tylko nauka

Senior hodowców polskiego bydła czerwonego mgr inż. Jan Bujwid-Budywid (1899–1984) – człowiek szlachetny, mocny i twórczy

Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt UR w Krakowie i Krakowskie Koło Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego występuje z wnioskiem do władz miasta Krakowa, aby jednej z ulic nadać imię **mgr. inż. Jana Bujwida-Budywida** (1899–1984), działacza społecznego zasłużonego dla miasta Krakowa, dla polskiej hodowli zwierząt, krakowskiego sportu, ochotnika-legionisty, żołnierza walczącego w I i II wojnie światowej w obronie ojczyzny. W związku z tym przedstawiamy Czytelnikom w sposób syntetyczny Jego sylwetkę.

Urodził się w rodzinie o wielkich tradycjach patriotycznych i społecznikowskich w kulcie dla **Marszałka Piłsudskiego**, jako wnuk powstańca styczniowego i syn światowej sławy **profesora UJ Odoła Bujwida** – twórcy polskiej bakteriologii. Był szóstym najmłodszym dzieckiem **Profesora Odoła**, usiłującym przez całe życie być godnym synem swojego wybitnego i sławnego Ojca. Mamy nadzieję, że w powyższy sposób poprawimy rangę zawodu rolnika, która ostatnio ulega w społeczeństwie deprecjacji.

Działalność naukowa i hodowlana

Mgr inż. Jan Bujwid-Budywid jest powszechnie uznanym seniorem hodowli bydła polskiego czerwonego. Po ukończeniu studiów na Wydziale Rolniczym UJ był asystentem **prof. Leopolda Adametza** i **prof. Romana Prawocheńskiego**, odpowiedzialnym za prowadzenie hodowli w Rolniczym Gospodarstwie Doświadczalnym UJ w Mydlnikach. Pracował naukowo najpierw w Katedrze Hodowli Zwierząt i Mleczarstwa UJ, a po wojnie w Katedrze Ichtiobiologii i Rybactwa Wydziału Rolniczego UJ. Jan

Bujwid-Budywid zorganizował Zootechniczny Zakład Doświadczalny w Balicach i był jego dyrektorem. W latach 1957–1965 kierował Zakładem Hodowli Bydła Instytutu Zootechniki w Balicach. Działał społecznie w Zarządzie Związku Hodowców Bydła Polskiego Czerwonego, opiekował się Związkiem Włociańskim, przez wiele lat przewodniczył Komisji Uznawania Buhałów, był prezesem Okręgowego Towarzystwa Rolniczego w Myślenicach, działaczem Kółek Rolniczych i Krakowskiej Izby Rolniczej oraz wicestarostą powiatu myślenickiego, gdzie zorganizował Szkołę Rolniczą im. Średniawskiego, której był dyrektorem.

Jako aktywny członek Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego (PTZ) brał udział we wszystkich akcjach wspomagających odbudowę i rozwój polskiej hodowli zwierząt gospodarskich. Z jego inicjatywy podjęto badania nad krzyżowaniem towarowym bydła krajowego z importowanymi rasami mięsnymi. Promował kierunek specjalistycznej produkcji bydła rzeźnego z przeznaczeniem na eksport i opracował instrukcję uboju doświadczalnego oraz szczegółowej dysekcji tusz wołowych. Przygotował też instrukcję oceny wymion i kwalifikacji krów do doju mechanicznego, propagował wdrożenie do praktyki hodowlanej sztucznego unasienniania krów, prowadził kursy prawidłowego doju, metod hodowli i technik rozrodu bydła (inseminacji) dla państwowej służby zootechnicznej. Jako działacz Krajowego Towarzystwa Rybackiego i wykładowca w Technikum Melioracyjno-Rybackim skonstruował sztuczne schrony dla ryb w obudowie potoków i rzek, aby chronić ryby przed kłusownikami i w czasie powodzi.

Działalność na rzecz ochrony środowiska

Jan Bujwid-Budywid przeprowadził wraz z zespołem badania nad racjonalnym zagospodarowaniem stref skażonych przez przemysł w rejonie Górnośląskiego Okręgu Węglowego i Rybnickiego Okręgu Węglowego, zlecone przez Polską Akademię Nauk. Uczestniczył w ocenie skażenia wokół Huty Katowice i Nowej Huty. Uzyskane wyniki pozwoliły zaproponować kierunki rolniczego zagospodarowania tych terenów, za co został wyróżniony przez Zarząd Główny PTZ Odznaką Honorową. Wspólnie z **profesorami Goetlem** i **Szaferem** był prekursorem walki ze smogiem w Krakowie. Przez kilka kadencji uczestniczył w pracach Komisji Ochrony Środowiska Dzielnicowej Rady Narodowej Kraków-Krowodrza. Stałą Jego troską było zadrzewienie plant krakowskich i pustych placów na terenie miasta drzewami wiecznie zielonymi. Jemu to zawdzięczamy drzewa szpilkowe na terenie Miasta. Przez całe swoje życie walczył o czystą wodę, o czyste powietrze i glebę. Był zamilowanym myśliwym, a pod koniec życia wędkarzem.

Działalność wojskowa

Jako ochotnik legionista, obrońca Lwowa, walczył w wojnie polsko-bolszewickiej, uzyskując stopień kapitana. Za bohaterski czyn w kampanii wrześniowej odznaczony został krzyżem *Virtuti Militari* V klasy. Po klęsce wrześniowej przeszedł do działalności konspiracyjnej w AK – był kwatermistrzem Komendy Obwodu „Południe” AK w Myślenicach. Zaopatrywał partyzantów w leki i żywność. Po wojnie został zweryfikowany w stopniu majora Wojska Polskiego.

Był wielbicielem talentów wojskowych Piłsudskiego i Napoleona.

Działalność sportowa

Uprawiał wyczynowo sport, początkowo jako zawodnik, później trener, sędzia i działacz sportowy. Razem z **profesorem Goetlem** zorganizował Ośrodek Sportów Wodnych w Rożnowie. Działalność sportową prowadził w ramach Akademickiego Zrzeszenia Sportowego, a największe sukcesy osiągnął jako trener wioślarzy i kajakarzy. Jego wychowanek **Roger Verey** zdobył mistrzostwo świata w skifie, a czwórka bez sternika – mistrzostwo Europy i złoty medal na olimpiadzie w Berlinie w 1936 r. Do grona Jego wychowanków należy plejada wybitnych wioślarzy, a jednocześnie uczonych (**prof. J. Kostrzewski** – późniejszy prezes PAN, **prof. J. Ciesielski** – późniejszy rektor Politechniki Krakowskiej i Przewodniczący

Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego). W latach 1949–1951, jako pracownik Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego we Wrocławiu, zorganizował w tym mieście prężnie działający Ośrodek Sportów Wodnych, który kształcił wioślarzy na europejskim poziomie. Za zasługi dla sportu Jan Bujwid-Budywid został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Działalność społeczna

Opis dokonań mgr. inż. Jana Bujwida-Budywida byłby niepełny, gdyby nie wspomnieć o Jego inicjatywach społecznych podejmowanych w okresie, gdy był emerytem. Wspólnie z **prof. W. Zinem** przez wiele lat walczył o odbudowę pomnika króla Władysława Jagiełły, działając w ramach Komitetu Odbudowy Pomnika Grunwaldzkiego. Podjął też inicjatywę budowy pomnika generała

Henryka Dąbrowskiego – syna Ziemi Krakowskiej, jednak bez rezultatu.

Powyższa, przedstawiona w dużym skrócie, działalność naukowa, hodowlana, wojskowa, sportowa i społeczna mgr. inż. Jana Bujwid-Budywida spotykała się z bardzo wysokim uznaniem, czego wyrazem były liczne odznaczenia, nagrody i dyplomy. Przez całe życie starał się pomagać innym, zgodnie z wyznawaną przez ród Bujwidów-Budywidów zasadą, że „człowiek jest tyle wart, ile potrafi zrobić dobrego dla innych”. Pozostaje On w naszej wdzięcznej pamięci jako człowiek szlachetny, gorący patriota i obrońca Ojczyzny, człowiek twórczy i zaangażowany w wielu dziedzinach życia, godny wzór do naśladowania dla naszej młodzieży.

Opracowanie:

prof. dr hab. inż. Jan Szarek,

dr hab. inż. Joanna Makulska, prof. UR

VIII Międzyuczelniany Przegląd Kabaretów Studenckich „KLAMKA 2017”

Kraków, 7–8 kwietnia 2017 r.

„KLAMKA” to impreza, która jest nurtem powrotu amatorskich kabaretów studenckich na sceny akademickie. Przegląd ma charakter niekomercyjnego konkursu przeznaczanego dla studentów Uczelni z całej Polski. Wydarzenie to promuje sztukę kabaretową oraz propaguje kulturę kabaretową wśród społeczności akademickiej.

Międzyuczelniany Przegląd Kabaretów Studenckich „KLAMKA 2017” to widowisko, które na stałe wpisane jest w kalendarium roku akademickiego jako cykliczna impreza kulturalna. Jest wydarzeniem o charakterze otwartym i cieszy się dużą popularnością wśród społeczności akademickiej z całej Polski.

VIII Międzyuczelniany Przegląd Kabaretów Studenckich „KLAMKA 2017” odbywał się w Klubie Akademickim „ARKA” 7 i 8 kwietnia 2017 r. Uroczystego otwarcia imprezy w imieniu Patrona Honorowego wydarzenia **Jego Magnificencji prof. dr. hab. inż. Włodzimierza Sady**, Rektora Uniwersytetu Rolniczego, dokonał **dr hab. inż. Sylwester Tabor, prof. UR – prorektor ds. dydaktycznych i studenckich**. Tegoroczną edycję przeglądu poprowadził profesjonalny konferansjer **Marrek Gajewski** – lider Kabaretu Trzecia Strona, czyli zwycięzcy „KLAMKI 2016”.

Pod czujnym okiem Jurorów w składzie: **Marta Gorgoń** (kierownik Zespołu Domów Studenckich UR, polonistka, juror MTA oraz MPKS), **Adam Grzanka** (aktor kabaretowy, satyryk, muzyk, konferansjer) **Jacek Jędrzejak** (muzyk, lider takich zespołów, jak BIG CYC oraz Czarno-Czarni) oceniali zmagania wykonawców. Jury przyjęło następujące kryteria oceny: poziom artystyczny, sprawność sceniczną, kulturę przekazu, inwencję twórczą oraz ogólne wrażenie artystyczne.

Do tegorocznej edycji chęć swojego udziału zgłosiło wiele amatorskich grup kabaretowych. Organizatorzy w porozumieniu z Jury przeprowadzili wstępne eliminacje na podstawie nadesłanych przez kabarety pięciominutowych nagrań. Do konkursu głównego zakwalifikowano osiem grup, których występy zostały rozpisane na dwa dni przeglądu.

Zwycięzcą tegorocznego Przeglądu oraz nagrodę główną Jury postanowiło przyznać kabaretowi **A Jak!** z Krakowa, miejsce drugie zajął kabaret **FiFa-RaFa** z Bełżyc, miejsce trzecie – **Faceci w Zieleni** – kabaret reprezentujący Uniwersytet Rolniczy i składający się ze studentów Wydziału Leśnego. Jury postanowiło również przyznać indywidualne wyróżnienie dla **Arkadiusza Pawłowskiego** z kabaretu **Pod Napięciem**.

Oceniać mogła również publiczność. Poprzez głosowanie studenci mogli przyznać KLAMKĘ PUBLICZNOŚCI. To wyróżnienie otrzymały kabarety **A Jak** oraz **Faceci w Zieleni**. Takie wyniki głosowania, które pokrywają się z oceną Jury, pokazują, jak wymagająca i czujna jest publiczność.

Chwilę oddechu pomiędzy salwami śmiechu zapewnili widzowi: **Paulina Żmuda** – studentka UR, która solowymi recitalami otwierała codziennie przegląd, Grupa

Taneczna Uniwersytetu Rolniczego oraz **Nadira Orient** z pokazem tańca orientального. Serdecznie dziękujemy za pomoc w zapewnieniu widowni dodatkowych atrakcji. Wisienką na torcie był występ zwycięzców „KLAMKI” z roku 2016 – kabaretu Trzecia Strona Medalu.

W imieniu Centrum Kultury i Kształcenia Ustawicznego serdecznie dziękujemy Władzom Naszej Alma Mater za wsparcie i odpowiednie zaplecze do realizacji takich przedsięwzięć. Dziękujemy wszystkim artystom występującym podczas tegorocznego Przeglądu. Na szczególne podziękowania zasługują wszyscy studenci oraz pracownicy zaangażowani w organizację tego wielkiego przedsięwzięcia. Składamy również podziękowania wszystkim naszym patronom medialnym i sponsorom.

W ocenie uczestników przegląd był profesjonalnie zorganizowany, a atmosfera na Uniwersytecie przyjazna i miła.

Kolejna edycja już za rok w kwietniu, zapraszamy!

Zespół Centrum Kultury i Kształcenia Ustawicznego.

*Opracowanie: Robert Łoś
kierownik ds. kultury Centrum Kultury
i Kształcenia Ustawicznego
Zdjęcie: mgr Agnieszka Szandula*

Jury w akcji, fot. Agnieszka Szandula

XX Małopolska Giełda Agroturystyczna i VI Targi Ogrodnicze okazały się wielkim sukcesem

W następnym numerze:

- Profesor Arieh Gertler doktorem honoris causa Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie
- JM Rektor Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie
Profesor Włodzimierz Sady doktorem honoris causa
Słowackiego Uniwersytetu Rolniczego w Nitrze